

378. 198
ค 237 ก
ร. 3

การเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย
กับนักศึกษาเอนรีเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปริญญาณิพนธ์

ของ

ศิริอร ชันชนัตถ์

ป ๖ ๗ ค 2535

เสนอหอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178748

การ เปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย
กับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทคัดย่อ

ของ

ศิริอร ชันหัตถ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2527

การศึกษาวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ ของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาเดินเรียน ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาภาคปกติทั้งชายและหญิง ที่อยู่ประจำหอพักวิทยาลัย และเดินเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 8 แห่ง จำนวน 1,246 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง แบบสอบถามความรู้สึกรับผิดชอบ และแบบสอบถามความเอื้อเฟื้อ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจากแผนกทะเบียนและวัดผลการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน มีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ อยู่ในระดับสูง
2. นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย มีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อสูงกว่านักศึกษาเดินเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อสูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาหญิงเดินเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัยมีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อ สูงกว่านักศึกษาชาย
เคินเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF SELECTED CHARACTERISTICS OF RESIDENTIAL
AND COMMUTING STUDENTS OF NORTHEASTERN
TEACHERS COLLEGES

AN ABSTRACT

BY

SIRIORN KHANTHANATTA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
October, 1984

The main purpose of this study was to compare the selected characteristics of residential and commuting students of Northeastern Teachers Colleges. The one thousand two hundred and forty - six samples used in this study were selected by stratified random sampling method from the residential and commuting students studying in the second semester of 1983 academic year at Northeastern Teachers Colleges.

The questionnaires, concerned self - discipline, responsibility and altruism of the students were adapted as tools for collecting data. The grade point average of the students was drawn from the registration division. The arithmetic means, standard deviation and t-test were used to analyze the data. The findings could be summarized as follow:

1. The residential and commuting students had academic achievement, self - discipline, responsibility and altruism in high level.

2. The residential students had academic achievement, self - discipline, responsibility and altruism higher than the commuting ones had. The difference was found statistically significant at .05 level.

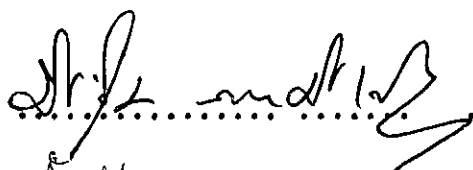
3. The residential female students had academic achievement, self - discipline, responsibility and altruism higher than the residential male ones had. The difference was found statistically significant at .05 level.

4. The residential female students had academic achievement, self - discipline, responsibility and altruism higher than the commuting female ones had. The difference was found statistically significant at .05 level.

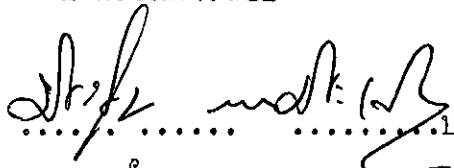
5. The residential male students had academic achievement, self - discipline, responsibility and altruism higher than the commuting male ones had. The difference was found statistically significant at .05 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวของนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประชุม รอดประเสริฐ
อาจารย์ศักดิ์วดี เกษมเนตร และดร.สมสุข ชีระพิจิตร ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา
แนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจารย์ศิริพร พัสคร อาจารย์ศักดิ์ดา ปานุทัย และอาจารย์พิเชษฐ์
ศรีวรกุล ที่ได้กรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และด้วยความซาบซึ้งเป็นที่สุด
สำหรับคุณแม่ พี่ ๆ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ภมร ชันชหัตถ์ ที่ห่วงใย และกระตุ้นให้
ผู้วิจัยมีความอดทนจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ศิริอร ชันชหัตถ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมุติฐานการวิจัย	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
, คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 /	43
การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 /	62

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	68
	กลุ่มตัวอย่าง	68
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	68
	การวิเคราะห์ข้อมูล	69
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
	อภิปรายผล	70
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	80
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	82
	บรรณานุกรม	83
	ภาคผนวก	92

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรและสถาบัน	32
2	คุณลักษณะด้านความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน	44
3	คุณลักษณะด้านความรู้สึกรับผิดชอบของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน	53
4	คุณลักษณะด้านความเชื่อเพื่อของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน	58
5	คุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึก รับผิดชอบและความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน	61
6	เปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาประจำหอพัก วิทยาลัยกับนักศึกษาเดินเรียน	63
7	เปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาหญิงประจำหอพัก วิทยาลัยกับนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย	64

- 8 เปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัย
ในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาหญิง
ประจําหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาหญิงเค้นเรียน 65
- 9 เปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัย
ในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาชาย
ประจําหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษามายเค้นเรียน 67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ สิ่งที่จะช่วยให้การศึกษาเจริญก้าวหน้าประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การบริหารการศึกษา หลักสูตร การสอน และงบประมาณ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนนั้น ครูเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุด ครูมีอิทธิพลต่อนักเรียน ทั้งในด้านการเสริมสร้างความคิด ความเชื่อ เจตคติ และเสริมสร้างกานิยมต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการดำเนินชีวิตให้แก่ นักเรียน อีกด้วย (ลีปนันท เกตุทัต 2524 : 10)

ในระยะเวลาที่ประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาการศึกษาอยู่นี้ เป้าหมายที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การผลิตครูที่มีคุณภาพ เพราะคุณภาพของครูที่ไม่ได้พัฒนาเป็นปัญหาที่สะสมอยู่นาน จนต้องกำหนดเป็นนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ต่อเนื่องมาถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) โดยกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 ให้วิทยาลัยครู "ผลิต ปรับปรุงครูให้ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม เหมาะสมกับความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ และสังคม" (กรมการฝึกหัดครู 2524 : 2)

นักศึกษาครูเป็นบุคคลที่วิทยาลัยคาดหวังว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะจิตใจสูง เอื้อเฟื้อ เสียสละ เหมาะสมที่จะช่วยอบรมแนะแนวทางให้นุชน ใ้ได้รับการศึกษาที่ถูกต้อง แต่ผลที่ปรากฏกลับไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง มีนักศึกษาจำนวน ไม่น้อยต้องออกจากวิทยาลัยกลางคันเนื่องจากผลการเรียนต่ำ หรือต้องใช้เวลาศึกษา

มากกว่าเวลาที่หลักสูตรสภาการฝึกหัดครูกำหนดไว้ นอกจากนี้ สังคมภายนอกก็มีทัศนะต่อนักศึกษาครูที่สำเร็จการศึกษาออกไปว่า มีคุณภาพด้อยลง และขาดคุณลักษณะของความเป็นครูที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสรุปของอนุกรรมการพิจารณาเสนอแนวทางแก้ปัญหาการฝึกหัดครูพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครูยังขาดคุณภาพศรัทธา และอุดมการณ์ในอาชีพครู (อนุกรรมการพิจารณาเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาการฝึกหัดครู 2525 : 12) จากปัญหาการด้อยคุณภาพดังกล่าว ถ้าพิจารณาถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นก็พบว่ามียุทธศาสตร์หลายสาเหตุ ดังเช่น อะแนสตาสี (Anastasi. 1968 : 95) และ ประสาน ทิพย์ชารา (ประสาน ทิพย์ชารา 2521 : 58) ได้ศึกษาพบสอดคล้องกันว่า สาเหตุมาจากปัญหาการขาดแคลนทุนการศึกษา ปัญหาไม่สามารถปรับตัวในการเรียน ปัญหาการใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง และปัญหาที่พักอาศัยไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน จะพบว่าประเด็นเรื่องที่พักอาศัย เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาครูปัจจุบันมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ในอดีตที่ผ่านมา นักศึกษาครูทุกคนต้องเป็นนักกีฬาประจำหอพักวิทยาลัย ซึ่งมีอาจารย์ประจำหอพักคอยดูแล อบรม ควบคุม และให้คำปรึกษาแนะนำทั้งในด้านการเรียน และในด้านความประพฤติ ดังนั้น นักศึกษาครูจึงมิได้เจริญงอกงามด้านสติปัญญาเพียงประการเดียว แต่ยังได้รับการปลูกฝังด้านคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น ความรู้สึกรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง และความเอื้อเฟื้อ เพราะเป็นจรรยาบรรณที่ดีของครูพึงมี หอพักของวิทยาลัยครูจึงเป็นสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งที่ช่วยให้นักศึกษาครูมีคุณภาพดี ดังเช่น มุลเลอร์ (Mueller. 1961 : 117) กล่าวว่า ประโยชน์ของหอพักในสถาบันการศึกษานอกเหนือจากเป็นที่พักอาศัยแล้ว ยังเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมการศึกษาทางวิชาการ และพัฒนาบุคคลซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของพรชูลี อาชาวารุง (พรชูลี อาชาวารุง 2525 : 251) ที่ว่า หอพักของสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ทำให้นิสิตนักศึกษาเรียนรู้ การปรับตัว และสร้างสังคมประเพณีที่เหมาะสม ฉะนั้น หอพักจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก

เพราะเป็นส่วนหนึ่งขององค์การในสถาบันการศึกษาซึ่งมีหน้าที่เทียบได้กับห้องสมุด ห้องปฏิบัติ และห้องเรียน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2525 : 96)

ในปัจจุบัน (พ.ศ. 2526) ความจำเป็นทางค่านาคารเรียน ปัญหาด้านงบประมาณของวิทยาลัย และการขาดแคลนบุคลากรที่จะควบคุมดูแลนักศึกษาประจำหอพัก ทำให้วิทยาลัยครูหลายแห่งต้องเลิกการจัดดำเนินการเรื่องหอพักให้กับนักศึกษา ซึ่งมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ขณะนี้ปัญหาดังกล่าวได้เกิดขึ้นกับวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูอุดรธานี และวิทยาลัยครูอุบลราชธานี วิทยาลัยครูเหล่านี้ได้มีการจัดบริการหอพักนักศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษามาโดยตลอด มีอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายแนะแนว และฝ่ายหอพัก ทำหน้าที่ให้บริการดูแลปลูกฝังอบรม ควบคุม และให้คำปรึกษาแนะนำทั้งในด้าน การเรียนและคุณลักษณะที่เหมาะสมที่จะออกไปประกอบอาชีพ เช่น ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อเพื่อ (มติที่ประชุมฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2525) จากสถิติล่าสุดปีการศึกษา 2526 ได้มีการยุบเลิกหอพักนักศึกษาลงคงเหลือไว้เพียง 26 หลัง มีนักศึกษาพักอาศัยอยู่จำนวน 2,223 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 16,609 คน หรือคิดเป็นประมาณ 1 ใน 7 ของนักศึกษาทั้งหมด โดยแยกเป็นนักศึกษาหญิง 1,746 คน นักศึกษาชาย 477 คน (ฝ่ายแผนงาน วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2526) ซึ่งแต่เดิมในปีการศึกษา 2520 วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถจัดหอพักบริการนักศึกษาได้ถึง 48 หลัง มีนักศึกษาพักอาศัยอยู่ 4,380 คน จากจำนวนทั้งหมด 13,500 คน หรือคิดเป็นประมาณ 1 ใน 3 ของนักศึกษาทั้งหมด (ฝ่ายแผนงาน วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2520)

การยุบเลิกหอพักวิทยาลัยดังกล่าว ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องพักอาศัยตามหอพักเอกชน หอเช่า บ้านเช่า หรือบ้านญาติ เป็นสาเหตุให้จุดประสงค์ของการใช้

หอพักวิทยาลัยเป็นสถานที่สำหรับพัฒนานักศึกษาเพื่อสู่เป้าหมาย การผลิตครูที่มีคุณภาพลดน้อยไปทั่ว ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์คนหนึ่งซึ่งรับผิดชอบงานค่านหอพักนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู มีความเห็นว่าผู้บริหารควรเล็งเห็นความสำคัญของหอพักวิทยาลัย จึงได้เลือกศึกษาปัญหาการเปรียบเทียบคุณลักษณะค่านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดให้มีบริการหอพัก และพัฒนางานหอพักนักศึกษา อันจะเป็นผลไปสู่การพัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการผลิตครูที่มีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526
4. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาคณะประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526

5. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาหญิงเดินเรียน ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526

6. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาชายเดินเรียน ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาเดินเรียน
2. นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย มีความมีวินัยในตนเอง สูงกว่านักศึกษาเดินเรียน
3. นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย มีความรู้สึกรับผิดชอบ สูงกว่านักศึกษาเดินเรียน
4. นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย มีความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาเดินเรียน
5. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย
6. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีความมีวินัยในตนเอง สูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย
7. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีความรู้สึกรับผิดชอบ สูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย

8. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาชาย ประจำหอพักวิทยาลัย

9. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า นักศึกษาหญิงเคินเรียน

10. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีความมีวินัยในตนเอง สูงกว่านักศึกษา หญิงเคินเรียน

11. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีความรู้สึกรับผิดชอบ สูงกว่านักศึกษา หญิงเคินเรียน

12. นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาหญิง เคินเรียน

13. นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า นักศึกษาชายเคินเรียน

14. นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย มีความมีวินัยในตนเอง สูงกว่านักศึกษา ชายเคินเรียน

15. นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย มีความรู้สึกรับผิดชอบ สูงกว่านักศึกษา ชายเคินเรียน

16. นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย มีความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาชาย เคินเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่ เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายวางแผนดำเนินงานเพื่อพัฒนานักศึกษาทั้งที่อยู่ใน หอพักและเคินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะ เหมาะสมกับความเป็นครู

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชายและหญิง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูอุดรธานี และวิทยาลัยครูอุบลราชธานี จำนวน 16,609 คน ซึ่งแบ่งเป็น นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยจำนวน 2,223 คน และนักศึกษาเดินเรียนจำนวน 14,386 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชายและหญิง ที่เป็นนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูอุดรธานี และวิทยาลัยครูอุบลราชธานี

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 สถานภาพของนักศึกษา จำแนกออกเป็น

นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย

นักศึกษาเดินเรียน

1.2 เพศของนักศึกษา จำแนกออกเป็น

ชาย

หญิง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 ความมีวินัยในตนเอง
 - 2.3 ความรู้สึกรับผิดชอบ
 - 2.4 ความเอื้อเฟื้อ

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. คุณลักษณะบางประการ หมายถึง ลักษณะที่ดี เป็นประโยชน์ และพึงประสงค์ ในวิจัยนี้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมทั้งหมดของนักศึกษา ตั้งแต่เข้าศึกษาในวิทยาลัยครูจนถึงสิ้นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ซึ่งแบ่งออกเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ตั้งแต่ 2.49 ลงมา
3. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความพยายาม ในการควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถาม ความมีวินัยในตนเองของผู้ตอบแบบสอบถามโดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.18 - 4.00 หมายถึง นักศึกษามีความมี
วินัยในตนเองสูงมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.17 หมายถึง นักศึกษามีความมี
วินัยในตนเองสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.83 - 2.49 หมายถึง นักศึกษามีความมี
วินัยในตนเองต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.82 หมายถึง นักศึกษามีความมี
วินัยในตนเองต่ำมาก

4. ความรู้สึกรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความเอาใจใส่
และรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามหาหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถเพื่อ
ให้บรรลุจุดหมายโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค วัดได้จากแบบสอบถามความรู้สึกรับผิดชอบ
ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.18 - 4.00 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึก
รับผิดชอบสูงมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.17 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึก
รับผิดชอบสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.83 - 2.49 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึก
รับผิดชอบต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.82 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึก
รับผิดชอบต่ำมาก

5. ความไว้วางใจ หมายถึง ความรู้สึกอย่างหนึ่งภายในตัวบุคคลที่ไว้วางใจ
ความต้องการความช่วยเหลือของผู้อื่น เมื่อบุคคลนั้นได้พบกับสถานการณ์ที่ก่อให้เกิด
ความรู้สึกดังกล่าว จะแสดงพฤติกรรมในทางที่ดี โดยการเสียสละสิ่งของ เวลา หรือ

ความสุขส่วนตัว เพื่อช่วยหาประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นให้มีความสุข โดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามความเชื่อเพื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.18 - 4.00 หมายถึง นักศึกษามีความเชื่อเพื่อสูงมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.17 หมายถึง นักศึกษามีความเชื่อเพื่อสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.83 - 2.49 หมายถึง นักศึกษามีความเชื่อเพื่อต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.82 หมายถึง นักศึกษามีความเชื่อเพื่อต่ำมาก

6. วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง วิทยาลัยครู 8 แห่ง คือ วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูอุดรธานี และวิทยาลัยครูอุบลราชธานี

7 นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย หมายถึง นักศึกษาครูภาคปกติทั้งชายและหญิงทุกระดับชั้น และทุกระดับหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวิทยาลัยครูเป็นผู้จัดบริการให้ และอยู่ในบริเวณวิทยาลัยครู

8. นักศึกษาเดินเรียน หมายถึง นักศึกษาครูภาคปกติทั้งชายและหญิงทุกระดับชั้นและทุกระดับหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ที่พักอาศัยอยู่ภายนอกบริเวณหอพักของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ บ้านตนเอง บ้านญาติ บ้านเช่า และหอพักเอกชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเพื่อพัฒนาความรู้ และมุ่งพัฒนาในทุกด้านเป็นส่วนรวม การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการศึกษาในระดับนี้ เพราะเป็นส่วนหนึ่งในหลักการสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ (Decoster. 1974 19) สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของสถาบันอุดมศึกษาต่อการพัฒนานิสิตศึกษานั้น ได้จัดหน่วยงานที่เรียกว่ากิจการนิสิตนักศึกษา (Student affairs or student personnel work) ขึ้นมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดบริการให้กับนิสิตนักศึกษา โดยเน้นการให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ส่งเสริมทักษะในการเรียน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ส่วนในด้านเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษาเน้นถึงการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม รวมถึงช่วยแนะแนวทางในการเลือกอาชีพที่เหมาะสม (Williamson 1961 32)

ขอบข่ายของงานกิจการนิสิตนักศึกษา

งานกิจการนิสิตศึกษามีขอบข่ายของการบริการกว้างขวางแตกต่างกันตามสภาพและความเหมาะสมของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตนักศึกษาและเป้าหมายของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ดังเช่น ฟิตส์เจอร์รัล (Fitzgerald. 1970 167) ได้รวบรวมความคิดของบุคคลต่าง ๆ และจัดแบ่งงานกิจการนิสิตนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาควรดำเนินการดังนี้คือ

1 งานการบริหาร

1.1 จัดตั้งหน่วยงานบริหารและคณะผู้ดำเนินการรับผิดชอบ

1.2 แบบแผนบริหารและการพัฒนางานกิจการนิสิตนักศึกษา

- 1.3 การจัดการและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย
- 1.4 ทะเบียนนิสิตนักศึกษา
- 1.5 งบประมาณ
- 1.6 การประเมินผล
- 2 งานบริการแก่นิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่ม
 - 2.1 การปฐมนิเทศ
 - 2.2 ที่พักอาศัยทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย
 - 2.3 กิจกรรมนอกหลักสูตร
3. งานบริการแก่นิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล
 - 3.1 บริการรับนิสิตนักศึกษา
 - 3.2 บริการช่วยเหลือด้านการเงิน
 - 3.3 บริการให้คำปรึกษา
 - 3.4 บริการด้านสุขภาพ
 - 3.5 บริการจัดหางาน
- 4 งานโครงการพิเศษอื่น ๆ
 - 4.1 โครงการเฉพาะนิสิตนักศึกษาหญิง
 - 4.2 โครงการเฉพาะนิสิตนักศึกษาสูงอายุ
 - 4.3 โครงการเฉพาะนิสิตนักศึกษาต่างประเทศ

นอกจากนั้นแล้วยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านได้กล่าวถึงบริการต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้นิสิตนักศึกษา ซึ่งมีขอบข่ายงานไม่แตกต่างกัน

ศรัณย์ คำวิสุท (ศรัณย์ คำวิสุท 2523 : 50 - 52) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของบริการกิจการนิสิตนักศึกษาตามข้อตกลงในที่ประชุมรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาและอาจารย์ผู้ดำเนินงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครู ณ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้คือ

1. บริการแนะแนว ได้แก่ บริการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาคือ
 - 1.1 บริการให้คำปรึกษาทั่วไป
 - 1.2 บริการปรึกษาค้นวิชาชีพและวิชาการ
 2. กิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ การควบคุมดูแล แนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
 3. กระบวนการระเบียบวินัยและการปกครอง ได้แก่ การควบคุมดูแล ป้องกันส่งเสริมแก่นักศึกษา วางระเบียบข้อบังคับ การดำเนินการทางวินัย
 4. บริการด้านสุขภาพและอนามัยสุขภาพ ได้แก่ การดูแลให้คำปรึกษา แนะนำนักศึกษาเจ็บป่วย การปฐมพยาบาล
 5. บริการจัดหางาน จัดหางานให้นักศึกษามีรายได้ช่วยเหลือตนเอง และฝึกให้นักศึกษาได้ทำงานเป็น นำไปสู่การประกอบอาชีพในวันข้างหน้า
 6. บริการเงินยืมและเงินทุนการศึกษา ให้นักศึกษาได้รับทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือในด้านการเงิน
 7. บริการสวัสดิการอื่น ๆ เช่น บริการให้นักศึกษาสมัครเข้าเรียนรักษาคินแดน บริการจัดสวัสดิการ บริการเกี่ยวกับการยืมเงินธนาคาร
 8. บริการหอพัก ช่วยเหลือให้นักศึกษาอยู่ในที่อาศัยที่สะดวกสบายถูกสุขลักษณะ และสร้างลักษณะนิสัยอันเป็นพื้นฐานบางประการในวันข้างหน้า
- การบริการของฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีขอบข่ายงานดังนี้คือ
1. แผนกกิจกรรม ได้แก่ งานสโมสรนักศึกษา กีฬา นันทนาการ บำเพ็ญประโยชน์
 2. แผนกสวัสดิการ ได้แก่ งานบริการหอพัก อารักขา คินแดน อนามัย และไปรษณีย์โทรเลข
 3. แผนกส่งเสริมบุคลิกภาพ ได้แก่ งานวินัยและปกครอง งานส่งเสริมจริยธรรมและงานพัฒนานักศึกษา

4. แผนกแนะแนว ได้แก่ งานให้คำปรึกษาแนะแนว การจัดหาทุน และบริการ จัดหางาน

ขอบข่ายของงานกิจการนิสิตนักศึกษานั้น ถึงแม้ว่าจะมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงและแบ่งงานบริการแตกต่างกันออกไป แต่โดยหลักการส่วนใหญ่แล้วคล้ายคลึงกัน จึงพอสรุปได้ว่า ขอบข่ายของงานกิจการนิสิตนักศึกษาที่จะจัดบริการ เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษานั้น มีบริการสำคัญดังนี้คือ บริการให้คำปรึกษาแนะแนว บริการกิจกรรมนอกหลักสูตร บริการด้านสุขภาพ บริการด้านการเงิน วินัยนิสิตนักศึกษา และบริการที่พักอาศัย

บริการที่พักอาศัย เป็นบริการที่สำคัญบริการหนึ่งที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ นิสิตนักศึกษาและเป็นโอกาสที่ดีอย่างยิ่งต่อสถาบันนั้น ๆ ที่จะใช้หอพักเป็นสถานที่สำหรับ จัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษาเกิดพัฒนาการที่ดี มีความเจริญงอกงามยิ่งขึ้น ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2525 : 95) กล่าวว่า หอพักในสถาบันการศึกษาสามารถจัดเป็นศูนย์กลางสำหรับ พัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจน ด้านวิชาการ การพัฒนานั้นจะจัดอยู่ในรูปของกิจกรรมต่าง ๆ ทางวิชาการ กีฬา สันทนาการ บำเพ็ญประโยชน์ ทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการมีระเบียบวินัย สำหรับด้านคุณลักษณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ควรส่งเสริมให้มีขึ้นนั้น สโตนเนอร์ และ โยกี้ (Stoner and Yokie. 1971 : 35) ได้จำแนกไว้ ดังนี้คือ ความมีวินัยในตนเอง สัมฤทธิผลทางการเรียน ความรู้สึกรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อ เสียสละ ความเป็นผู้นำ และสุขภาพพลานามัยที่ดี นอกจากนี้ ซอลเตอร์ (Salter. 1976 : 73) ก็มีความเห็นสอดคล้องว่า หอพักในสถาบันการศึกษานั้น ถ้าจัดเป็นระบบ และมีโครงสร้างแล้วจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็น ศักดิ์ (Educated man)

ความมุ่งหมายของการจัดหอพัก

แพ็ควูด (Packwood. 1971 84) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดหอพักไว้ 2 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. เพื่อควบคุมและปรับปรุงพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาให้เหมาะสม
2. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เจริญงอกงามขึ้นเป็นพลเมืองดีของสังคม

สวาน ชิฟเฟอร์ด (Stiferd. 1969 63) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการจัดหอพักไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
2. เพื่อเชื้อให้เกิดสุขนิสัยที่ดี
3. เพื่อเปิดโอกาสให้ส่งเสริมฝึกฝนประชาธิปไตย
4. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมทั้งกลุ่มและแต่ละกลุ่ม
5. เพื่อส่งเสริมการปรับตัวเองเข้ากับปัญหาในชีวิตประจำวันได้

วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดบริการหอพักดังนี้คือ

1. เพื่อให้นักศึกษามีสถานที่พักอาศัย โดยเสียค่าใช้จ่ายตามควรแก่สภาพ
2. เพื่อใช้หอพักเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการของนักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
3. เพื่อสร้างนิสัยในการอยู่ร่วมกันให้กับนักศึกษาซึ่งจะเป็นคุณลักษณะประจำติดตัวตลอดไป
4. เพื่อเป็นศูนย์กลางให้นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารของวิทยาลัยได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ความมุ่งหมายของการจัดหอพักที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่าหอพักของสถาบันการศึกษา นอกจากจะสร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาแล้ว ยังเป็น สถานที่ที่จะช่วยส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาการและความเจริญงอกงามของนักศึกษาที่พัก อาศัยอยู่ด้วย นักศึกษาจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในหอพักมากกว่าสถานที่อื่น ๆ ซึ่งรวมถึง ห้องเรียนด้วย ฉะนั้น สถาบันการศึกษาจึงควรให้ความสนใจต่อการจัดสภาพแวดล้อม ของที่พักอาศัยให้เกิดผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษา มิใช่คำนึงถึงการตอบสนองความต้องการ ด้านร่างกายของผู้พักอาศัยเท่านั้น เพราะประสิทธิภาพของการอยู่ร่วมกันจะนำไปสู่ การพัฒนาตัวบุคคลได้มากที่สุด

การจัดบริการหอพักของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในปีการศึกษา 2526 วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้จัดหอพัก สำหรับบริการนักศึกษาทั้งชายและหญิง จำนวน 26 หลัง มีนักศึกษาจำนวน 2,223 คน จากจำนวนทั้งหมด 16,609 คน หรือประมาณ 1 ใน 7 ของนักศึกษาทั้งหมด แยกเป็น หญิง 1,746 คน และชาย 477 คน ได้เข้าพักอาศัย ตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาพักอาศัย อยู่ในหอพักวิทยาลัย จะมีอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ประจำหอพัก และอาจารย์ ฝ่ายแนะแนว ทำหน้าที่ให้บริการ รวมถึงฝึกอบรม ดูแล ความประพฤติ และให้คำปรึกษา แก่นักศึกษา นักศึกษาประจำหอพักได้รับการเน้นให้มีคุณลักษณะในด้านความสามารถทาง การเรียน หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ด้านความรับผิดชอบ ด้านวินัยในตนเอง ด้าน ความเอื้อเฟื้อ ตลอดจนคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เหมาะสมในการออกไปประกอบอาชีพครู ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องตามจรรยาบรรณของนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พึงมี (มติที่ประชุมรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2525)

คุณลักษณะของนักศึกษาประจำหอพักของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการพัฒนานั้น จัดอยู่ในรูปของกิจกรรมด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ จัดห้องเป็นที่สำหรับนักศึกษาอ่านตำรา ทำการบ้านและงานวิชาการต่าง ๆ
2. กิจกรรมส่งเสริมการกีฬา มีเครื่องอุปกรณ์การกีฬาและสนามกีฬาภายใน บริเวณหอพัก สำหรับนักศึกษาได้ออกกำลังกายและฝึกทักษะ นอกจากนี้ก็มีการจัดการ แข่งขันกีฬาภายในหอพักอีกด้วย
3. กิจกรรมส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกัน และฝึกความเป็นประชาธิปไตย สนับสนุนให้มีการ เลือกคณะกรรมการหอพัก เพื่อช่วยกันดูแลความเป็นอยู่ของสมาชิก ภายในหอพัก มีการประชุมปรึกษาหารือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหอพัก
4. กิจกรรมส่งเสริมความเป็นระเบียบวินัย มีการจัดงานวันชาวหอปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้อาจารย์ เพื่อนต่างหอพัก และบุคคลภายนอกมาเยี่ยมเยียน ดูความสะอาด เรียบร้อยในหอพัก และจัดให้มีการประกวดหอพัก เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีสุขนิสัยที่ รักความสะอาดและเป็นระเบียบ นอกจากนี้อาจารย์ประจำหอพักและคณะกรรมการ หอพักจะคอยสอดส่องตักเตือน และมีการประชุม เสนอ และรับฟังความคิดเห็นในด้าน ระเบียบวินัยของหอพัก รวมไปถึงการสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษาเองด้วย
5. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักตัวเอง และสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยกำหนดให้นักศึกษาเข้าค่ายฝึกในช่วงระยะเวลาที่กำหนดให้ และใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยวิทยากรที่มีความสามารถในด้านนี้ ประสานงานกับฝ่ายกิจการนักศึกษา
6. กิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ฝึกนักศึกษาให้รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ แก่ผู้อื่น เป็นการปลูกฝังนิสัยการ เอื้อเฟื้อเสียสละ กิจกรรมที่จัด คือ ให้นักศึกษาพัฒนาหอพัก และวิทยาลัย รวมถึงการช่วยงานด้านอื่น ๆ ของวิทยาลัย และงานภายในจังหวัดที่ วิทยาลัยครูให้ความร่วมมืออยู่ด้วย

7. กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จัดให้นักศึกษาได้แสดงออกในด้านความสามารถพิเศษเฉพาะตัว เช่น ในด้านดนตรีและการละคร มีการจัดกิจกรรมที่แสดงถึงวัฒนธรรมของนักศึกษาที่มาจากท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น การละเล่น ฟ้อนรำ และการแต่งกาย เพื่อให้นักศึกษาซึ่งมาจากภูมิสำเนาต่างกันได้รู้จักขนบประเพณีของจังหวัดที่แตกต่างกันไป

คุณลักษณะของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 8 แห่งเมื่อคราวประชุมรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2526 ณ วิทยาลัยครูอุดรธานี เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย พบว่านักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการเรียนดี ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย มีความรับผิดชอบ รู้จักเสียสละ มีระเบียบวินัยดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้พักในหอพักวิทยาลัย และในด้านการกระทำผิดทางวินัยที่จะต้องถูกสอบสวนและถูกลงโทษในรอบปีการศึกษา 2525 จนถึงภาคต้นปีการศึกษา 2526 ก็ไม่ปรากฏว่ามีนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย ถูกสอบสวนหรือถูกลงโทษทางด้านวินัยแต่ประการใด

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า หอพักวิทยาลัยเป็นสถานที่ที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับนักศึกษาในด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเป็นวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อใฝ่ดีเป็นอย่างมาก

สถานการณ์ของนักศึกษากับตัวแปรที่ศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ คือ ขวาล แพรัตกุล (ขวาล แพรัตกุล 2508 : 205) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณงานหนึ่งที่มีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพนามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ส่วน มัลลิกา เกาพิจิตร (มัลลิกา เกาพิจิตร 2516 : 76) ให้ความหมายว่า หมายถึง ความรู้และการแสดงออกทางวิชาการของผู้เรียน นอกจากนี้ พิศร ทองชั้น (พิศร ทองชั้น 2522 : 180) ให้ความหมายว่า หมายถึง ความสำเร็จหรือผลงานที่นักเรียนได้กระทำในการศึกษาเล่าเรียน และ กูด (Good. 1959 , 5) ให้ความหมายว่า หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) หรือการพัฒนาทักษะในทางการเรียน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบให้ หรือทั้งสองอย่าง

จากความหมายเหล่านี้สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับจากการเล่าเรียน ผังแผน อบรม จนเกิดการเรียนรู้และสามารถพิจารณาได้จากคะแนนสอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อานวย เลิศขันธ์ (อานวย เลิศขันธ์ 2514 : 117) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และพบว่าตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน คือ ความเอาใจใส่ การปรับตัว ทัศนคติ การวางแผนการเรียน และการรู้จักหาสถานที่พักที่เหมาะสม ส่วน อวยชัย วิสุวรรณ (อวยชัย วิสุวรรณ 2521 : 132) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางคณิตปัญญา และพบว่าตัวแปร 5 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามลำดับ คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ที่เรียน การทำวารสาร การอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร เพศชาย และภูมิลำเนาในเขตเทศบาล นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ อรพินทร์ นิมิตรนิวัฒน์ (อรพินทร์ นิมิตรนิวัฒน์ 2522:140-141) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในส่วนกลาง แตกต่างกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญ มหาวิทยาลัยในส่วนกลางมีกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัว ด้านการเรียน ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ส่วนมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค มีกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัว ด้านการเรียน ด้านการเงิน ด้านความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน และด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม สาเหตุที่ทำให้กลุ่มพยากรณ์แตกต่างกันอาจเป็นเพราะนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนกลางและมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคโดยส่วนรวมแล้วมีสภาพความเป็นอยู่ต่างกัน นักศึกษาส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยส่วนกลางมิได้พักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคเกือบทั้งหมดพักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย จึงทำให้กลุ่มตัวพยากรณ์มีนัยสำคัญแตกต่างกัน และยังมีผลงานวิจัยของ พิทักษ์ พูลรัตน์ (พิทักษ์ พูลรัตน์ 2522 : 80) เรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยครุยะลา พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักของวิทยาลัย กับนักศึกษาที่พักอยู่บ้านเช่า และนักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักเอกชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน คือ นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักของวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่พักอยู่บ้านเช่า และพักอยู่ในหอพักเอกชน และนักศึกษาที่พักอยู่ในวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่พักอยู่ในไกลจากวิทยาลัยอีกด้วย *

งานวิจัยที่เกี่ยวกับสถานที่พักอาศัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โจนส์ และคนอื่น ๆ (Jones and others. 1973 207 - 210) ได้วิจัยเรื่อง การประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลมาจากที่พักอาศัย (The Effects of Residence on the Achievement and Wastage of First Year Students) โดยศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอดินเบออร์ก (Edinburgh) พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในห้องเช่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีแรกต่ำกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในบ้านและหอพัก สำหรับระดับความสามารถนั้นพบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมีโอกาสเกิดผลเสียทางการเรียน น้อยกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในบ้าน และนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในบ้านก็ยังมีโอกาสที่จะเกิดผลเสียทางการเรียนได้น้อยกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในห้องเช่า นอกจากนั้นแล้ว นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในห้องเช่ายังไม่เข้าใจต่อความสามารถของตน เช่นเดียวกับ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก และบ้านของตนเอง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ฮันเตอร์ (Hunter. 1977 4604-A) ที่ได้ศึกษาวิจัย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่อาศัยอยู่ในและนอกหอพักของ มหาวิทยาลัย 6 แห่ง ในรัฐนอร์ท คาโรไลนา (North Carolina) พบว่า นิสิต ทั้งสองกลุ่มใน 6 มหาวิทยาลัยมีผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อวิเคราะห์เป็นรายมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตสองกลุ่มมีผลการเรียนแตกต่างกัน ในมหาวิทยาลัย 3 แห่ง โดยนิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่อาศัยอยู่นอกหอพักของมหาวิทยาลัย

ในด้านตัวแปรเกี่ยวกับ เพศ สุวิทย์ สมานมิตร (สุวิทย์ สมานมิตร 2515 : 96) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ และขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ส่วน ละเอียด บุญเกิด (ละเอียด บุญเกิด 2516 : 58) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง

คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก็พบว่า เพศ เป็นปัจจัยที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน โดยนิสิตชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากผลการวิจัยถึงสาเหตุของการเรียน ตกต่ำของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยโมอาปี ของ ฮาร์ท และ เคลเลอร์ (Hart and Keller. 1980 . 4702-A) พบว่า นิสิตชาย และนิสิตหญิงมีผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนิสิตหญิงมีผลการเรียนสูงกว่า นิสิตชาย ทั้งนี้รวมถึงปัจจัยที่ทำให้ผลการเรียนของนิสิตชายและนิสิตหญิงต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

จากผลการวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของ สถาบันการศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่นอกหอพักของ สถาบันการศึกษา ส่วนตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศนั้น แม้การวิจัยบางเรื่องจะพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิง แต่ก็มีงานวิจัยบางเรื่องที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาชาย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความป็นวินัยในตนเอง

วินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะหนึ่งทางบุคลิกภาพที่นิยามได้ยาก ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พรพิมล เพ็ชรทอง (พรพิมล เพ็ชรทอง 2515 : 247) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์ และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม ส่วน กูด (Good. 1959 : 176) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง การบังคับกับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ไม่ใช่ บังคับโดยอำนาจภายนอก แต่บังคับโดยอำนาจภายในบุคคลนั่นเอง เป็นอำนาจที่เกิดจากการเรียนรู้ ทำให้บุคคลสามารถควบคุมบังคับพฤติกรรมของตนเองได้ นอกจากนี้

ออซูเบล (Ausubel. 1965 89 - 109) ได้กล่าวถึงวินัยไว้ว่า วินัยแห่งตน มีรากฐานมาจากการควบคุมภายใน และภายนอกตน การควบคุมภายนอก เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ การบังคับและการลงโทษ จะช่วยให้เกิดพฤติกรรมได้เพียงเล็กน้อย เท่านั้น

จากนิยามเหล่านี้แสดงว่า วินัยในตนเองเป็นสิ่งที่บุคคลได้รับมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก รวมทั้งสังคมที่สังกัดอยู่ วินัยเป็นคุณลักษณะของการจัดระบบภายในตนเอง หรือการควบคุมจากภายในตนเอง ซึ่งแต่ละบุคคลพัฒนาไปตามการรับรู้ของตน โดย บางครั้งก็ไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่น

วินัยในตนเองเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่นำไปสู่บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน เนื่องจากมีความตั้งใจจริง มุ่งมั่น พยายาม ทั้งที่ พิลลิส (Phyllis. 1965 : 5764 - A) ได้นำแบบสอบถาม Gullford Zimmerman Temperament Survey (GZTS) ศึกษาแก่นักศึกษาฝึกสอน พบว่า ความสามารถในการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน กล่าวคือ นักศึกษาที่ได้เกรด เอ จากการฝึกสอน และได้เกรด เอ จากอาจารย์ผู้เลี้ยง จะได้คะแนนสูงในคุณลักษณะ ด้านการควบคุมตนเอง และความรอบคอบ

ไมเยอร์ (Myers. 1970 235) ได้ให้กรูทอบแบบสำรวจคุณลักษณะที่ดีของครู เพื่อใช้เป็นเกณฑ์คัดเลือกนักศึกษาคู ได้คุณลักษณะ 4 ประการคือ

1. มีคุณสมบัติทั่วไปดี
2. มีความพร้อมที่จะเรียน
3. เข้าสังคมได้ดี
4. ควบคุมอารมณ์ได้ดี

คุณลักษณะที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คุก (Cook. 1971 865 - 872) ที่พบว่า คุณลักษณะต่าง ๆ ที่การนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก นักศึกษาคู คือ ความสุภาพอ่อนน้อม ความเชื่อถือได้ ไม่หลบเลี่ยงงาน และสามารถ

ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ นอกจากนั้น โซโลมอน (Solomon. 1971 . 14 - 20) ยังพบว่า ครูที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความคงที่ทางอารมณ์ สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้มีวินัยในตนเอง

✓* ส่วนตัวแปรด้านที่พหุอาสัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองนั้น วิลเลียมส์ (Williams. 1973 4806-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เคนเวอร์ ที่พักในหอพักต่างประเภทกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาทั้งชายและหญิง จำนวน 300 คน พักในหอพัก 3 ประเภท คือ หอพักของมหาวิทยาลัย หอพักของเอกชน และหอพักของสมาคมการกุศล ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่พักในหอพักทั้ง 3 ประเภท มีวินัยในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักศึกษาที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัย มีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่พักในหอพักประเภทอื่น ถึงแม้ว่าจะไม่มีผลทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าเดิมก็ตาม ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฟลินน์ (Flynn. 1977 : 47 - 56) ซึ่งกล่าวว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในบ้านตนเอง หอพักเอกชน บ้านเช่า หรือ ห้องเช่า จะมีผลเสียตรงที่ไม่มีกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับแน่นอนตายตัว ทำให้นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกบังคับตนเอง และเป็นผลเสียต่อความสามารถในการเข้าร่วมสังคมภายนอก *

วินัยในตนเอง ต้องการความเข้มแข็ง และมั่นคงทางด้านจิตใจ จากการศึกษาของ เวลเคอร์ (Welker. 1972 7238-B) พบว่า หญิงและชายมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 โดยพวกที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเอง จะเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเอง และมีสติมากกว่า ควบคุมตัวเองได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พจน์ จันทรวิระกุล (พจน์ จันทรวิระกุล 2515 : 36 - 37) ที่พบว่า หญิงมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่าชาย ซึ่งผลที่ได้นี้ตรงกับ การไม่เคล็ด (Carmichael. 1964 109 - 110) ที่ศึกษาพบว่า หญิงมีการควบคุมตนเองสูงกว่าชาย

จากผลการค้นคว้าเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าสถานที่พักอาศัยเป็นปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษามีความมีวินัยในตนเองแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักของสถาบัน การศึกษามีความมีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ที่พักอาศัยอยู่นอกหอพักของสถาบัน การศึกษา และเพศหญิงจะมีความมีวินัยในตนเองสูงกว่าเพศชาย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรับผิดชอบ

ความรู้สึกรับผิดชอบ คือ อารมณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคล ซึ่งสามารถควบคุม ความประพฤติของตนเองได้ บุคคลบางคนเกิดความรู้สึกปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะกระทำการใดตรงกันข้ามกับทานองคลองอรรบ แต่ไม่กระทำบุคคลผู้นั้น คือ ผู้ที่เรียกได้ว่ามีความรู้สึกรับผิดชอบ ซึ่งสามารถสรุปได้ 3 ประการดังนี้ คือ

1. ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรมีความรู้รับผิดชอบควบคู่กันไป งานขององค์การจึงจะ ประสพผลดี
2. ความรู้สึกรับผิดชอบไม่อาจสร้างขึ้นได้ด้วยเงิน แต่ขึ้นกับความรูสึก ทางจิตใจ
3. ความรู้สึกรับผิดชอบ เป็นคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดความเชื่อถือ แต่ความ รับผิดชอบมีขอบเขตจำกัด บุคคลหนึ่งอาจรับผิดชอบได้ไม่ทุกเรื่อง (วิทยุ โทร 2519 : 134)

ยุพา อานันท์พิทธี (ยุพา อานันท์พิทธี 2515 : 26) ได้ศึกษาถึงลักษณะ ของบุคคลที่มีความสามารถในการรับผิดชอบสูง คือ บุคคลที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความ บากบั่นพากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ไม่หลีกเลี่ยงข้อบังคับ การตัดสินใจ บุคคลโดยบรรจจุณภาวะก็พิจารณาได้จากลักษณะสำคัญประการหนึ่งคือ ความรู้สึกรับผิดชอบ ซึ่งต้องเป็นความรู้สึกรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต้องปฏิบัติทั้งหน้าที่การงาน หน้าที่ทางสังคม หน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อบิดามารดา ญาติพี่น้อง บุคคลทั่วไป และต่อประเทศชาติ

จากความหมายที่รวบรวมมานี้สรุปได้ว่า ความรู้สึกรับผิดชอบ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความเอาใจใส่ จดจ่อ และรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

ความรู้สึกรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่สามารถพัฒนาได้ จากผลการวิจัยของ แซนฟอร์ด (Sanford. 1970 65) เพื่อศึกษาพัฒนาการทางค่านิยมบุคลิกภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพทางค่านิยมความรู้สึกรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคมมากกว่า ทางค่านิยมสัญญา ทั้งนี้ นักศึกษาหญิงและชายที่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ทาเคแนมความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักศึกษาหญิงและชายที่พักอยู่นอกหอพักของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน จะมีบุคลิกภาพต่างกัน เพราะถ้านักศึกษามีกลุ่มวัฒนธรรมย่อยเดียวกัน จะประพฤติดนคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ แบล็คแมน (Blackman. 1968 47) ได้ทำการวิจัยโดยการทดลองจัดกิจกรรมขึ้นในหอพักของวิทยาลัยเอกชนในรัฐเนบราสกา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในหอพัก การทดลองนี้กระทำทั้งหมด 8 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพและแบบสอบถามทั่วไป ผลปรากฏว่า กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมมีวิธีการแก้ปัญหาและใช้เหตุผลได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความกระตือรือร้นต่อความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนภายในหอพักมากยิ่งขึ้น จึงพอสรุปได้ว่า หอพักเป็นสถานที่ที่สามารถใช้สำหรับพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี

ในด้านความแตกต่างระหว่างเพศกับความรับผิดชอบ มานิต ธนอมพวงเสรี (มานิต ธนอมพวงเสรี 2522 : 83) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึกรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครู พบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความรู้สึกรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการวิจัยของ วรณี รักธรรม

(วรรณิ์ รักธรรม 2516 : 62) และ บัญชา ปุยเป็ (บัญชา ปุยเป็ 2518 : 68) ซึ่งพบว่า คำนวณความรู้สึกรับผิดชอบของเพศชายและเพศหญิงจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหญิงจะมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่าชาย นอกจากนี้ก็มีผลงานวิจัยของ มุลเลอร์ (Mueller. 1979 495-B) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างความรู้สึกรับผิดชอบทางสังคมของนิสิตในมหาวิทยาลัยฮิลลินอยส์ พบว่า นิสิตเข้าใหม่และนิสิตเก่ามีความรู้สึกรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน พวกอนุรักษนิยมมีแนวโน้มไปในทางความรู้สึกรับผิดชอบสูง ซึ่งแสดงว่าการเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยของนิสิตนาน หรือ เพิ่งเข้าจะมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมพอกๆ แต่นิสิตที่เรียนดีจะมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านิสิตที่เรียนไม่ดี

จากผลงานวิจัยที่รวบรวมมานี้ สรุปได้ว่านักเฝ้าหาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีความรู้สึกรับผิดชอบแตกต่างกัน โดยนักเฝ้าหาที่นักอาศัยอยู่ในหอพักของสถาบันการศึกษาจะมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเฝ้าหาที่อาศัยอยู่นอกหอพักของสถาบันการศึกษา สำหรับความแตกต่างของความรับผิดชอบระหว่างเพศชายและหญิง ก็พบว่าหญิงมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่าชาย

เอกสารแะงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเื่อเพื่อ

นักวิจัยทางบุคลิกภาพได้ให้ความหมายของความเื่อเพื่อไว้ต่าง ๆ กัน เพื่อจะให้เห็นขอบข่ายที่อ้างอิงและภูมิหลังของวามเื่อเพื่อได้ชัดเจน ผู้วิจัยได้นำความหมายของความเื่อเพื่อของนักจิตวิทยาที่สำคัญ ๆ มากล่าวไว้ดังต่อไปนี้

เลมโบ (Lembo. 1967 70 - 73) ให้ความหมายว่า ความเื่อเพื่อคือลักษณะของบุคคลที่แสดงความต้องการ และความเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในสถานการณ์ที่พบในชีวิตประจำวัน ความต้องการดังกล่าวเกิดจากความบังเอิญ และบุคคลนั้นเรียนรู้ด้วยตัวเอง ส่วน อารอนฟรีด (Aronfreed. 1970 2 - 3) ให้นิยามว่า

ความเอื้อเพื่อเป็นพฤติกรรมที่ช่วยเหลือผู้อื่น เนื่องมาจากความเห็นใจ และมีความสุขที่จะได้ช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากนี้ แมคคอลลีย์ (Macaulay. 1970 3) ก็ให้คานิยามไว้ว่า ความเอื้อเพื่อเป็นพฤติกรรมที่มุ่งจะหาประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังจะได้รับรางวัลตอบแทน โรเซนแฮน (Rosenhan. 1970 424 - 431) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่ศึกษาในเรื่องนี้อย่างกว้างขวางสรุปความเอื้อเพื่อในทัศนะของนักจิตวิทยา โดยแบ่งความเอื้อเพื่อเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเอื้อเพื่อที่ผู้กระทำต้องการผลตอบแทน เป็นการทำตามมาตรฐานของสังคม ซึ่งผู้กระทำจะได้รับรางวัลทางสังคม เช่น การยกย่องชมเชย
2. ความเอื้อเพื่อที่กระทำโดยไม่ใ้หวังผลตอบแทน เป็นกวีกระทำเพราะความเห็นใจ หาคำด้วยความเต็มใจ เพื่อความดีในแง่ของจริยธรรม ความเอื้อเพื่อประเภทนี้ถือว่าเป็นความเอื้อเพื่อที่แท้จริง

จากความหมายข้างต้นนี้สรุปได้ว่า ความเอื้อเพื่อ หมายถึง ความรู้สึกอย่างหนึ่งภายในตัวบุคคลที่ไวต่อความต้องการความช่วยเหลือของผู้อื่น เมื่อบุคคลนั้นได้พบกับสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกดังกล่าว จะแสดงพฤติกรรมในทางที่ดี โดยการเสียสละสิ่งของ เวลา หรือความสุขส่วนตัว เพื่อช่วยหาประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นให้ได้รับความสุข โดยไม่หวังผลตอบแทน

เพียเจต์ (Piaget) นักทฤษฎีพัฒนาการอธิบายว่า ความเอื้อเพื่อเกิดจากการเรียนรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นผลมาจากการที่บุคคลผู้นั้นเคยได้รับความช่วยเหลือที่เต็มใจจากผู้อื่น จึงทำให้เรียนรู้ที่จะเลียนแบบความเอื้อเพื่อที่เคยได้รับมาก่อน เป็นผลให้บุคคลนั้น ๆ เรียนรู้บทบาทของตัวเอง และผู้อื่น และค่อย ๆ สะสมความเอื้อเพื่อเพิ่มขึ้นตามลำดับ

จากการศึกษาของ ริมบอด (Rimbold. 1973 311 - 321) ในเรื่องความเอื้อเพื่อของนักศึกษาชายและหญิงในมหาวิทยาลัย จำนวน 194 คน ที่มีที่พักอาศัย

ต่างกันพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ความเชื่อเพื่อสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการอยู่รวมกลุ่ม แต่สัมพันธ์ทางลบกับความต้องการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพียร์สัน (Pearson. 1973 4795-A) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของที่พักอาศัย ที่มีผลต่อคุณลักษณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยเพอร์ดู (Purdue) จำนวน 204 คน อาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย 100 คน อาศัยอยู่ในบ้านแถวส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัย 104 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แนวโน้มสำคัญระหว่างที่พักอาศัยที่แตกต่างกันนั้น ทำให้มีผลต่อคุณลักษณะด้านการปรับตัวและการพัฒนานิสัยการอยู่รวมกัน นิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยมีแนวโน้มความเชื่อเพื่อและให้ความช่วยเหลือต่อเพื่อน มากกว่านิสิตที่อาศัยอยู่ในบ้านพักส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัย

ในด้านความแตกต่างระหว่างเพศกับความเชื่อเพื่อ มีผลงานวิจัยของ เบอร์กอวิทซ์ และคนอื่นๆ (Berkowitz and others. 1964 275 - 281) เบลค และคนอื่นๆ (Blake and others. 1955 61 - 63) และ ไบรอัน กับ เทสต์ (Bryan and Test. 1967 400 - 407) ซึ่งศึกษาความเชื่อเพื่อของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย 3 แห่งในสหรัฐอเมริกา ได้ผลสอดคล้องกันว่า นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีความเชื่อเพื่อไม่แตกต่างกัน แต่มีงานวิจัยของ บอนด์ (Bond. 1969 3454-A) ที่ศึกษากับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยฟลอริดา พบว่านักศึกษาหญิงมีความเชื่อเพื่อมากกว่านักศึกษาชาย

จากผลการวิจัยต่าง ๆ สรุปได้ว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของสถาบันการศึกษา มีความเชื่อเพื่อสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้พักอยู่ในหอพักของสถาบันการศึกษา และความเชื่อเพื่อระหว่างเพศชายและหญิง พบว่าหญิงมีความเชื่อเพื่อมากกว่าชาย

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ที่พัทอาศัย เป็นสถานที่ที่ให้นักศึกษามีคุณลักษณะแตกต่างกัน นักศึกษาที่พัทอาศัยอยู่ในหอพักของ สถาบันการศึกษา จะมีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบและความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาที่พัทอาศัยอยู่นอกหอพักของสถาบัน การศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับคุณลักษณะดังกล่าว ปรากฏว่าเพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อสูงกว่าเพศชาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ นักศึกษาภาคปกติทั้งชายและหญิง ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 8 แห่ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 16,609 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย จำนวน 2,223 คน และนักศึกษาเดินเรียน 14,386 คน

2. กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาภาคปกติทั้งชายและหญิง ที่อยู่ประจำหอพักวิทยาลัย และเดินเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 8 แห่ง ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำนวน 1,246 คน ซึ่งมีลำดับชั้นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

2.1 จำแนกนักศึกษาทั้งชายและหญิง ในแต่ละวิทยาลัยออกเป็น 2 กลุ่มคือ นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน

2.2 ใช้ตารางประมาณจำนวนของ เครจและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, 607 - 610) ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแต่ละกลุ่มตามสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยครู โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) นั่นคือใช้ตารางเลขสุ่ม (Random number table) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

2.2.1 ให้หมายเลขตามลำดับรายชื่อของนักศึกษาตามบัญชีรายชื่อของแผนกทะเบียนวัดผลและแผนกหอพักของแต่ละวิทยาลัย โดยแยกประเภทเป็น

นักศึกษาในหอพักวิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน ในที่นี้จะใช้เลข 2 หลักในการกำหนดหมายเลขโดยเริ่มตั้งแต่คนที่เลขที่ 01 เป็นต้นไป

2.2.2 สุ่มตัวเลขในตารางเลขสุ่มสำหรับกลุ่มตัวอย่างคนแรก หลังจากนั้นใช้วิธีอ่านตัวเลขถัดไปที่ละ 2 หลัก จนครบตามจำนวนที่ต้องการ

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาภาคปกติทั้งชายและหญิง ที่เป็นนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526

วิทยาลัยครู	นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย				นักศึกษาเดินเรียน			
	ชาย	กลุ่ม ตัวอย่าง	หญิง	กลุ่ม ตัวอย่าง	ชาย	กลุ่ม ตัวอย่าง	หญิง	กลุ่ม ตัวอย่าง
นครราชสีมา	-	-	226	40	1,128	51	943	54
บุรีรัมย์	90	40	229	40	1,035	47	742	43
มหาสารคาม	36	16	202	36	1,033	47	819	47
เลย	36	16	229	41	986	44	716	41
สกลนคร	70	31	230	41	989	45	626	36
สุรินทร์	84	37	308	55	864	39	668	38
อุดรธานี	80	35	162	29	1,072	48	933	53
อุบลราชธานี	81	35	160	28	999	45	833	48
รวม	477	210	1,746	310	8,106	366	6,280	360

(ฝ่ายแผนงาน วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2526)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้คือ
 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ยืมแนว
 การสร้างของแบบทดสอบที่ ภัทรา นิคมานนท์ (ภัทรา นิคมานนท์ 2517 : 107)
 และ วรณวิภา ทองงอก (วรณวิภา ทองงอก 2517 . 65) ร่วมกันสร้างขึ้นใช้
 กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และระดับปริญญาตรี โดยอาศัย
 แนวจากแบบทดสอบวัดวินัยในตนเองที่ วีรยุทธ วิเชียรโชติ (วีรยุทธ วิเชียรโชติ
 2516 54) ได้สร้างขึ้น แต่ได้แก้ไขปรับปรุงทางานภาษา และเหตุการณ์ให้เหมาะสม
 กับสภาพการณ์ปัจจุบันและกลุ่มตัวอย่าง

1 ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ลักษณะเป็นสถานการณ์ที่บุคคลได้กระทำขึ้น ต้องการให้ผู้ตอบ
 พิจารณาและตัดสินใจเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึก ความคิด และการตัดสินใจอย่าง
 แท้จริง ว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อการ
 กระทำของบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ การตอบให้ผู้ตอบหาเครื่องหมาย
 ✕ ลงในช่องคำตอบที่เลือกเพียงคำตอบเดียว

2. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

โดยเหตุที่แบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองประกอบด้วยสถานการณ์ที่เป็น
 ทั้งในทางบวกและทางลบ ดังนั้นในการให้คะแนนจึงต้องถือเกณฑ์ดังนี้คือ สถานการณ์
 ใดที่เป็นทางบวก จะให้คะแนน 4 3 2 และ 1 คะแนน ซึ่งหมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ ส่วนสถานการณ์ใดที่เป็น
 ทางลบ จะให้คะแนนตรงกันข้ามคือ ให้คะแนน 1 2 3 และ 4 คะแนน ซึ่งหมายถึง
 เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ

3. เกณฑ์การประเมินความมีวินัยในตนเอง ใช้แนวการประเมินค่าความคิดเห็นของ เบสต์ (Best. 1963 : 159) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.18 - 4.00 หมายถึง นักศึกษามีความมีวินัยในตนเองสูงมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.17 หมายถึง นักศึกษามีความมีวินัยในตนเองสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.83 - 2.49 หมายถึง นักศึกษามีความมีวินัยในตนเองต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.82 หมายถึง นักศึกษามีความมีวินัยในตนเองต่ำมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดความรู้สึกรับผิดชอบของบุคคลที่มีต่อตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดแนวการสร้างแบบสอบถามที่ วรณี รักธรรม (วรณี รักธรรม 2515 : 60) เป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ได้แก้ไขปรับปรุงทางด้านภาษาและเหตุการณ์ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและกลุ่มตัวอย่าง

1. ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรับผิดชอบโดยให้ผู้ตอบพิจารณาตนเองว่ามีลักษณะตรงตามข้อคำถามมากน้อยเพียงใด จำนวน 20 ข้อ การตอบให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ 4 ระดับคือ จริงมากที่สุด, จริงมาก, จริงน้อย หรือจริงน้อยที่สุด เพียงคำตอบเดียว

2. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

โดยเหตุที่แบบสอบถามวัดความรู้สึกรับผิดชอบประกอบด้วยข้อความทั้งในทางบวกและทางลบ ดังนั้นในการให้คะแนนจึงต้องถือเกณฑ์ดังนี้คือ ข้อความใดที่มีความหมาย

ไปในทางขวกจะให้คะแนน 4 3 2 และ 1 คะแนน ซึ่งหมายถึงจริงมากที่สุด
จริงมาก จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ตามลำดับ ส่วนข้อความใดที่มีความหมายไปในทาง
ลบ จะให้คะแนนตรงกันข้ามคือ ให้คะแนน 1 2 3 และ 4 คะแนน ซึ่งหมายถึง
จริงมากที่สุด จริงมาก จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ตามลำดับ

3 เกณฑ์การประเมินความรู้สึกรับผิดชอบ ใช้แนวการประเมินค่าความคิดเห็น
ของ เบสท์ (Best. 1963 : 159) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.18 - 4.00 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึกรับ
ผิดชอบสูงมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.17 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึกรับ
ผิดชอบสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.83 - 2.49 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึกรับ
ผิดชอบต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.82 หมายถึง นักศึกษามีความรู้สึกรับ
ผิดชอบต่ำมาก

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามวัดความเชื่อเพื่อในสถานการณ์โดยทั่วไปที่พบใน
ชีวิตประจำวัน ได้ยึดแนวการสร้างของแบบสอบถามที่วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์
ม่วงสุวรรณ 2518 : 109) เป็นผู้สร้างขึ้น เพื่อใช้กับนักศึกษาในระดับฝึกหัดครู
แต่ได้แก้ไขปรับปรุงทางด้านภาษาและเหตุการณ์ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและ
กลุ่มตัวอย่าง

1. ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึก ลักษณะนิสัย และการกระทำบางอย่าง
ของผู้ตอบในสถานการณ์โดยทั่วไปที่พบในชีวิตประจำวัน ให้ผู้ตอบพิจารณาว่าในแต่ละ
สถานการณ์ที่ให้นั้นเคยปฏิบัติมากน้อยเพียงใด จำนวน 20 ข้อ การตอบให้ทำ

เครื่องหมาย X ลงในช่องกระดานคำตอบที่กำหนดให้ 4 ระดับคือ เคยปฏิบัติเสมอ
เคยปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง หรือไม่เคยปฏิบัติเลย เพียงคำตอบเดียว

2. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

โดยเหตุที่แบบสอบถามวัดความเชื่อเพื่อเป็นข้อความในทางบวกทั้งหมด
จึงพิจารณาให้คะแนน 4 3 2 และ 1 คะแนน ซึ่งหมายถึงเคยปฏิบัติเสมอ
เคยปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย ตามลำดับ

3. เกณฑ์การประเมินความเชื่อเพื่อ ใช้แนวการประเมินค่าความคิดเห็น

ของ เบสท์ (Best. 1963 159) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.18 - 4.00 หมายถึง นักศึกษามีความ
เชื่อเพื่อสูงมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.17 หมายถึง นักศึกษามีความ
เชื่อเพื่อสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.83 - 2.49 หมายถึง นักศึกษามีความ
เชื่อเพื่อต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.82 หมายถึง นักศึกษามีความ
เชื่อเพื่อต่ำมาก

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 3 ชุดนี้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยครูกาญจนบุรี
จำนวน 100 คน โดยจำแนกเป็นนักศึกษที่พักอยู่ในหอพักวิทยาลัยทั้งชายและหญิง
และนักศึกษาเดินเรียนทั้งชายและหญิง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของ
แบบสอบถามดังนี้

1 การหาค่าจำแนกเป็นรายข้อ (Item discrimination) ผู้วิจัย
ได้นำคะแนนแบบสอบถามมาเรียงจากมากไปหาน้อย เลือกคะแนนกลุ่มสูงไว้ 25
เปอร์เซ็นต์ กลุ่มต่ำ 25 เปอร์เซ็นต์ แล้วคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติค่าที
(t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

(Ferguson. 1971 152)

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	N_1	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มสูง
	N_2	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มต่ำ

ถ้าการคำนวณค่า t ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 ถือว่าข้อคำถามนั้น
จากนักคนเป็นสองกลุ่มได้ (สวน สายยศ 2524 : 189)

2 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า
อำนาจจำแนกสูงไว้ และนำคะแนนข้อคำถามเหล่านั้นไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้
สัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

(Mehrens and Lehmann. 1973 113)

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อที่วัด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_x^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

หลังจากที่คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น ได้ผลดังนี้คือ

ความมีวินัยในตนเอง	ได้เท่ากับ	.7๐
ความรู้สึกรับผิดชอบ	ได้เท่ากับ	.83
ความเอื้อเฟื้อ	ได้เท่ากับ	.84

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พร้อมกับแนบแบบสอบถามไปดำเนินการด้วยตนเอง
2. รวบรวมคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่ละคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยค้นข้อมูลจากแผนกทะเบียนและวัดผลการศึกษา วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 1,246 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำข้อมูล

แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. พิจารณาเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำมาหาค่าร้อยละของแบบสอบถามทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามแต่ละตอนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว
3. จำแนกแบบสอบถามตามตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์
4. วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อนำไปใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละของแบบสอบถามทั้งหมด

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

(Ferguson. 1971 46)

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

Ferguson. 1971 67)

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples) ซึ่งเป็นการทดสอบ สมมติฐานข้อที่ 1 - 16 โดยใช้สถิติค่าที (t-test) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่า ความแปรปรวนของคะแนนของคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านที่ศึกษาของทั้งสองกลุ่มก่อนการเลือกใช้ สถิติค่าที (t-test) ดังแสดงผลในภาคผนวก หน้า 114 - 117

ในการทดสอบความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่ม เมื่อ S_1^2 มีค่ามากกว่า S_2^2 ใช้สูตรต่อไปนี้

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

แต่ถ้า S_2^2 มีค่ามากกว่า S_1^2 ต้องใช้สูตรดังนี้

$$F = \frac{S_2^2}{S_1^2}$$

โดยมี $df_1 = n_1 - 1$, $df_2 = n_2 - 1$

(Ferguson. 1971 165)

ถ้าผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มเท่ากัน ผู้วิจัยจะคำนวณ สถิติค่าที (t-test) สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

(Ferguson. 1971 152)

โดยมี $df = n_1 + n_2 - 2$

ถ้าผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะคำนวณสถิติค่าที่ (t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

(Ferguson. 1971 152)

โดยมี

$$df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่จะพิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX
(Statistical Package for the Social Science Version 10)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำนวณสถิติพื้นฐานของคุณลักษณะ 4 ด้าน ของนักศึกษาประจำหอพัก
วิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะ 4 ด้านของนักศึกษาประจำ
หอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน โดยการจำแนกเพศ โดยใช้สถิติค่าที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 คำนวณสถิติพื้นฐานของคุณลักษณะ 4 ด้านของนักศึกษาประจำหอพัก
วิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน ได้ผลดังแสดงในตาราง 2 3 4 และ 5

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษา
ประจำหอพักวิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน

ควมมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สุทัศน์เป็นนักเรียนที่ซื่อสัตย์ และไม่เกยคิต ที่จะเปลี่ยนนิสัยอันคินี้เลย แะแล้วก็มีเหตุการณ์ เกิดขึ้น 1. ในขณะที่สอบ อาจารย์ไม่อยู่ในชั้น เพื่อน ทุกคนหยิบตำราขึ้นมาดู สุทัศน์จึงหยิบ ตำราขึ้นมาดูด้วย เปรมตั้งใจว่าในการเรียนระดับนี้จะไม่ หนีเรียนเลย วันหนึ่งก่อนถึงชั่วโมงเรียน มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับเปรม 2 เพื่อนชวนไปดูภาพยนตร์ที่แสดงโดย คาราที่ตนชอบ จึงตัดสินใจไปกับเพื่อน	2.996	.700	2.935	.695
	3.069	.620	3.059	.622

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาระจา หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ลัคคาตั้งใจว่าจะสนับสนุนสินค้าไทย ไม่ยอม ใจสินค้าจากต่างประเทศ แต่ในระยะต่อมา ก็ประสบกับปัญหาคือ 3. เพื่อน ๆ ต่างก็ใจของจากต่างประเทศ เพราะสวย มองดูมีรสนิยมสูง ลัคคา จึงเปลี่ยนใจใจสินค้าจากต่างประเทศ ทศตั้งใจจะเก็บเงินไว้จำนวนหนึ่งจาก รายได้ที่ทางบ้านให้ทุก ๆ เดือน เพื่อซื้อ ตำราเรียนในเทอมต่อไป แต่เมื่อรวบรวม เงินได้จำนวนหนึ่ง 4. มีคนนำของที่ทศอยากได้มานานแล้ว มาเสนอขายในราคาถูก ทศจึงรีบซื้อไว้	2.973	668	2.894	.682
	2.454	693	2.348	.705

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เมื่อตอนเช้า ขณะที่ผู้ชากลักรอรถประจำทาง จะไปเรียนหนังสือ ก็ประสบเหตุการณ์ดังนี้ 5. รถประจำทางขาดระยะ รอจนไม่ทัน ชั่วโมงแรกแล้วผู้จึงตัดสินใจไม่ไป เรียนทั้งวัน	3.358	632	3.240	.693
ชวชชอบเล่นกีฬามาก และได้เข้าเล่นทีมกีฬา ชนิดหนึ่งจนได้ชิงชนะเลิศ เขาตั้งใจไว้ว่า จะเข้าแข่งขันในวันชิงชนะเลิศให้ได้ และจะ เล่นให้เต็มฝีมือ แต่แล้วก็เกิดเหตุการณ์คือ 6. เกิดผัดใจกับโค้ชก่อนวันแข่งขัน ชวชจึง ตัดสินใจไม่เข้าแข่งขัน	3.204	.669	3.118	.693
ประกาศตั้งใจจะสวดมนต์ และฝึกสมาธิตาม คำแนะนำของผู้ปกครองก่อนเข้านอนทุกคืน แต่ต่อมาในระยะหลัง ๆ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นคือ 7 มีรายการโทรทัศน์รอบค่าน่าสนใจ ซึ่งประภาพอบมาก เธอจึงงคสวดมนต์ และฝึกสมาธิ	2.829	.654	2.753	.696

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สมหมายตั้งใจจะดูหนังสือเตรียมสอบ ปลายเทอมอย่างเต็มที่ แต่เมื่อใกล้วันสอบ เข้ามา สมหมายก็ประสกับสถานการณ์ 8. ได้รับการคัดแต่งงานจากเพื่อน และ ขอร้องให้ไปในงานพิธีให้ได้ เขาจึง ต้องไป	2.571	.712	2.445	.740
ขณะตั้งใจไว้ว่าจะหาอุปกรณ์การสอนให้ดีที่สุด และให้ทันส่งอาจารย์ในวันรุ่งขึ้น แต่เกิด ป่วยต้องเดินโดยกะทันหัน 9. ขณะควรคัดแปลงอุปกรณ์ที่เพื่อนทำไว้ ตั้งแต่เทอมก่อน สงสัยเลย	2.760	.744	2.616	.789
ลักษณะเป็นผู้ที่ไม่ชอบพูดเท็จกับใคร พูดสิ่งใด แล้วจะต้องทำตามสิ่งนั้นเสมอ 10. ครั้งหนึ่งลักษณะเขียนบัตรสนเท่ห์วิจารณ์ อาจารย์เมื่ออาจารย์ถามว่าใครเขียน เขาก็ยอมรับ	3.123	.713	3.079	.763

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สมภพตั้งใจไว้ว่าจะซักผ้าให้เสร็จในวันเสาร์ ส่วนวันอาทิตย์เป็นวันพักผ่อนโดยเฉพาะ แต่มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น 11. ทราบล่วงหน้าว่าวันเสาร์จะมีกิจกรรมพัฒนาวิทยาลัยที่ต้องไปร่วมทำ สมภพจึงซักผ้าให้เสร็จก่อนในวันศุกร์ 12. วันศุกร์รู้สึกเพลียจากการเรียนมาตลอดสัปดาห์ ไ้ซักผ้าในวันอาทิตย์คงจะทัน 13. ในวันอาทิตย์ญาติมาจากต่างจังหวัดอยู่คุยกันทั้งวัน จึงผลักดันเองไว้ว่าจะซักผ้าในวันต่อไปคงไม่เป็นไร	3.479	.657	3.398	.701
	2.850	.672	2.708	.652
	3.177	.747	3.017	.786

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ประธานทราบข่าวการสอบชิงทุนเพื่อไปศึกษาต่อในวิชาที่ตนสนใจ และอยากเรียนอย่างยิ่งในวันสุดท้ายของการรับสมัครพอดี 14. ประธานตัดสินใจสมัคร ทั้ง ๆ ที่มีเพียงทุนเดียว แต่คนสมัครเป็นจำนวนมาก 15. ประธานไม่สมัคร เพราะมีการสอบสัมภาษณ์ในทันทีที่ยื่นใบสมัคร ทำให้เตรียมตัวไม่ทัน 16. หลักฐานที่เตรียมไปไม่ครบ แต่ถ้ารีบจัดการก็อาจเสร็จและสมัครได้ทันเวลา ประธานจึงไม่สละสิทธิ์	3.246	681	3.145	720
	3.031	.674	2.945	.628
	3.254	.603	3.088	683

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักกีฬาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
วนิดาเป็นผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบ กฎเกณฑ์อยู่เสมอ และสัญญากับตนเองไว้ว่า จะไม่ยอมละเมิดเป็นอันขาด และแล้ววันหนึ่ง วนิดาประสบเหตุการณ์คือ 17. พบบุคคลที่กำลังต้องการพบ ในขณะรถติด ไฟแดง วนิดาจึงรีบลงจากรถประจำทาง เพื่อจะได้ไม่ต้องเดินย้อนกลับมาไกล ราไฟตั้งใจจะรักษาความสะอาดของที่พักรถ และจัดอย่างมีระเบียบเรียบร้อย แต่เมื่อใกล้ สอบเข้ามา 18 ราไฟคิดว่าควรจะทำ ความสะอาดที่พักรถนั้น มากๆ たら จะดีกว่า	2 898	.679	2 857	.717
	2.708	.665	2.555	.696

ตาราง 2 (ต่อ)

ความมีวินัยในตนเอง	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เมื่อเข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ เขารู้ตั้งใจ ไว้ว่าจะตื่นขึ้นดูตาราคอน 4 00 น. ของทุก เช้า ในระยะฤดูหนาวอากาศทางภาคตะวันออกเฉียง เหนือหนาวเย็นมาก 19. เขารู้เปลี่ยนใจตื่นขึ้นดูตาราคอน 6.00 น. แทน	2.802	.649	2.672	.709
จากรูธรรม ตั้งใจจะให้ความร่วมมือในการ เข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยที่จัดขึ้นสำหรับ นักศึกษาทุกครั้ง 20. กิจกรรมของวิทยาลัยที่จะจัดครั้งต่อไป ตรงกับวันงานประเพณีของหมู่บ้าน จากรูธรรม แต่เธอก็อยู่รวมกิจกรรมของ วิทยาลัยตามปกติ	3.279	.612	3.216	.696
รวมเฉลี่ย	3.003	.274	2.904	.241

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยมีความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับสูง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษาประจำหอพักมีความมีวินัยในตนเองสูงมากในเรื่องการเรียน (ข้อ 5) การสนใจและอดกลั้นในการปฏิบัติงาน กับผู้อื่น (ข้อ 6) การเตรียมการล่วงหน้า (ข้อ 11) ความตั้งใจจริงที่จะกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ข้อ 14 16 และ 20) และมีความมีวินัยในตนเองต่ำในเรื่อง การใช้จ่าย (ข้อ 4) นอกจากนี้นักศึกษาประจำหอพักมีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยใกล้เคียงกัน

นักศึกษาเดินเรียนมีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษาเดินเรียนมีความมีวินัยในตนเองสูงมากในเรื่องการเรียน (ข้อ 5) การเตรียมการล่วงหน้า (ข้อ 11) ความตั้งใจจริงที่จะกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ข้อ 20) และมีความมีวินัยในตนเองต่ำในเรื่องการใช้จ่าย (ข้อ 4) การบังคับใจตนเองให้ปฏิบัติตามสิ่งมุ่งหมาย (ข้อ 8) นอกจากนี้นักศึกษาเดินเรียนมีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาเดินเรียนใกล้เคียงกัน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้สึกรับนิคชอบของนักศึกษา
ประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียน

ความรู้สึกรับนิคชอบ	นักศึกษาระจา หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. เมื่อมีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งใน ครอบครัวที่สมาชิกทุกคนควรจะช่วยกัน ข้าพเจ้าจะช่วยทุกครั้ง	3.319	.577	3.074	.662
2. ในการเรียนข้าพเจ้าใช้ความสามารถ ของตนเอง	3.312	.561	3.088	.673
3. เมื่ออาจารย์ให้งานหรือการบ้าน ข้าพเจ้าส่งทันกำหนดทุกครั้ง	3.125	.697	2.950	.720
4. เมื่อมีการประชุมหรือจัดกิจกรรมในชุมนุม ที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอยู่ ข้าพเจ้าจะเข้า ร่วมด้วยทุกครั้ง	2.935	.694	2.679	.736
5. ข้าพเจ้าเห็นว่าการขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เป็นสิ่งเสียหาย	3.565	.713	3.433	.854
6. ข้าพเจ้าเรียนและเล่นเป็นเวลา	2.992	.621	2.853	.670
7. ในการสอบแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าดูหนังสือ และเตรียมสอบอย่างเต็มที่	2.800	.712	2.552	.748

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้สึกรับผิดชอบ	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. เมื่ออาจารย์ให้ทำงานเป็นกลุ่ม ถ้ามี โอกาส ข้าพเจ้าจะปล่อยให้ เป็นผู้รวมงาน	3.300	.707	3.124	.780
9. เมื่อมีการนัดหมายพบปะกัน ข้าพเจ้า มักช้ากว่าเวลานัด	3.377	.663	3.186	.832
10. เมื่อมีเหตุการณ์ยุ่งยากเกิดขึ้น ข้าพเจ้า จะหาทางหลีกเลี่ยงเสมอ	3.144	.755	2.917	.900
11. ข้าพเจ้าทำงานเป็นกลุ่มได้ดี ช่วยกัน ออกความคิดเห็นและช่วยเหลือ	3.108	.602	2.875	.690
12. ข้าพเจ้าคิดว่าการไปประชุมโดยไม่เป็นไร ถ้าคนอื่นเขาก็ไปสายด้วยเหมือนกัน	3.373	.699	3.180	.820
13. เมื่อได้รับงานไปทำ ข้าพเจ้าจะทำได้ เสร็จไม่ว่าจะมีอะไรมาขัดขวาง	2.987	.652	2.837	.725
14. เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ข้าพเจ้าทำ อะไรบางอย่างที่ยาก ๆ ข้าพเจ้า คิดว่าควรมอบคืนให้อาจารย์เอง นั้นกลับไปหาเสียเอง	3.344	.685	3.198	.815

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้สึกรับนิคชอบ	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
15. เมื่อถึงเวลาเลิกงานเมื่อใด ข้าพเจ้า ควรผลงานได้ตามใจ แม้ทำงานที่ทำ อยู่นั้นยังไม่เสร็จเรียบร้อย	3.227	.670	3.114	.781
16. ในคราวที่ไม่มีเวลาติดตามบทเรียน และไม่มีเวลาสมาคมกับเพื่อนฝูง ข้าพเจ้าคิดว่าการละทิ้งบทเรียนย่อมดี กว่าการละทิ้งเพื่อนฝูง	3.312	.699	3.169	.791
17. ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรเข้าไปสอดแทรก ห้ามปรามเมื่อคนอื่นใช้วัสดุของวิทยาลัย โดยเปล่าประโยชน์	3.198	.709	2.997	.807
18. ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องช่วยงานต่าง ๆ ของวิทยาลัย เมื่อข้าพเจ้าไม่ได้รับ มอบหมายเป็นพิเศษจากอาจารย์ให้ทำ สิ่งเหล่านั้น	3.262	.678	3.091	.795

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้สึกรับผิดชอบ	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19. ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ เมื่อบางชั่วโมง อาจารย์ไม่มาหรือมีการงดการเรียน	2.906	.740	2.781	.850
20. ข้าพเจ้าทาบ้นที่กยอของแแต่ละวิชา เพื่อช่วยความจำ และสะดวกในการ ทบทวน	2.983	.761	2.730	.878
รวมเฉลี่ย	3.178	.318	2.992	.337

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยมีความรู้สึกรับผิดชอบอยู่ในระดับสูง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาประจำหอพักมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงมากในเรื่องการช่วยเหลืองานภายในครอบครัว (ข้อ 1) การเรียน (ข้อ 2, 5 และ 16) การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น (ข้อ 8 และ 18) การตรงต่อเวลา (ข้อ 9 และ 12) การรับผิดชอบต่องาน (ข้อ 14 และ 15) และ การรักษาวินัยส่วนบุคคล (ข้อ 17) นอกนั้นนักศึกษาประจำหอพักมีความรู้สึก

รับผิดชอบอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยใกล้เคียงกัน

นักศึกษาเดินเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบอยู่ในระดับสูง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาเดินเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงมากในเรื่องการเรียนรู้ (ข้อ 5) การตรงต่อเวลา (ข้อ 9 และ 12) การรับผิดชอบต่อการทำงาน (ข้อ 14) นอกนั้นนักศึกษาเดินเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบของนักศึกษาเดินเรียนใกล้เคียงกัน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อเพื่อของนักศึกษาประจำ
หอพักวิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน

ความเชื่อเพื่อ	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ในสถานการณ์ต่อไปนี้ ท่านเคยปฏิบัติมากน้อยเพียงใด				
1. สนใจทุกข์สุขของอาจารย์	2.727	.704	2.499	.800
2. เมื่อไปไหนกลับมามักมีของฝากเพื่อนสนิท	2.715	.699	2.551	.786
3. รับอาสาช่วยอาจารย์ถือของเมื่ออาจารย์มีของถือมาก	3.325	.686	3.077	.742
4. สนใจทุกข์สุขของเพื่อนสนิท	3.575	.616	3.445	.750
5. เมื่อไปไหนกลับมามักมีของมาฝากพ่อแม่	3.208	.718	3.012	.859
6. ให้ท่านแก่คนชรา	2.950	.706	2.912	.751
7. สนใจทุกข์สุขของพ่อแม่	3.348	.400	3.663	.707
8. เมื่อไปไหนกลับมามักมีของมาฝากพี่น้อง	3.156	.689	3.007	.789
9. ช่วยถือของบนรถเมล์ให้แก่ผู้แก่ที่ถือของหนัก	2.967	.788	2.799	.919
10. สนใจทุกข์สุขของพี่น้อง	3.602	.573	3.490	.733

ตาราง 4 (ต่อ)

ความเชื่อเพื่อ		นักศึกษาระจำ , หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
11	แบ่งปันเครื่องใช้ให้แกเพื่อนสนิท	3.210	.672	3.112	.720
12.	จูงคนชราข้ามถนน	2.633	.857	2.450	.888
13.	ให้ทานแก่คนพิการ	2.908	.699	2.796	.730
14	ช่วยจัดงาน หรือช่วยงานอย่างอื่น เวลาที่เพื่อนไม่สบาย	3.065	.726	2.871	.798
15.	ช่วยติววิชาที่สำคัญให้เพื่อน เมื่อเวลา ใกล้สอบ	2.863	.712	2.627	.779
16.	ถ้าได้ทราบเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ ต่อเพื่อน มักนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง	3.469	.679	3.321	.777
17.	เมื่อเห็นบุคคลที่รู้จักต้องการความ ช่วยเหลือ มักช่วยด้วยความเต็มใจ	3.546	.655	3.510	.686
18	ช่วยทำประโยชน์ให้แก่วิทยาลัย เช่น ช่วยงานห้องสมุด เป็นต้น	2.812	.806	2.507	.891
19.	อาสาสมัครทำประโยชน์ในวันสำคัญ ต่าง ๆ เช่น ซายดอกไม้ เป็นต้น	2.569	.860	2.218	.929
20	ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น	3.115	.741	3.107	.733
รวมเฉลี่ย		3.113	.337	2.949	.370

จากตาราง 4 แสดงว่านักกีฬาประจำหอพักวิทยาลัยมีความเชื่อเพื่ออยู่ในระดับสูงและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาประจำหอพักมีความเชื่อเพื่อสูงมากในเรื่องการช่วยเหลืออาจารย์ (ข้อ 3) สนใจทุกข์สุขของเพื่อนสนิท (ข้อ 4) ความมีน้ำใจต่อพ่อแม่ (ข้อ ๖) สนใจทุกข์สุขของพ่อแม่ (ข้อ 7) สนใจทุกข์สุขของพี่น้อง (ข้อ 10) ความมีน้ำใจต่อเพื่อนสนิทโดยการแบ่งปันเครื่องใช้ (ข้อ 11) มีความปรารถนาดีต่อเพื่อน (ข้อ 16) และมีน้ำใจต่อบุคคลที่รู้จัก (ข้อ 17) นอกจากนี้ นักศึกษาประจำหอพักมีความเชื่อเพื่ออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าความเชื่อเพื่อของนักกีฬาประจำหอพักวิทยาลัยใกล้เคียงกัน

นักกีฬาเดินเรียนมีความเชื่อเพื่ออยู่ในระดับสูง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาเดินเรียนมีความเชื่อเพื่อสูงมากในเรื่องสนใจทุกข์สุขของเพื่อนสนิท (ข้อ 4) สนใจทุกข์สุขของพ่อแม่ (ข้อ 7) สนใจทุกข์สุขของพี่น้อง (ข้อ 10) มีความปรารถนาดีต่อเพื่อน (ข้อ 16) มีน้ำใจต่อบุคคลที่รู้จัก (ข้อ 17) และมีความเชื่อเพื่อต่ำในเรื่อง การช่วยเหลืออาจารย์ (ข้อ 3) การช่วยเหลือคนชรา (ข้อ 12) และการอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ (ข้อ 19) นอกจากนี้ นักศึกษาเดินเรียนมีความเชื่อเพื่ออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ความเชื่อเพื่อของนักกีฬาเดินเรียนใกล้เคียงกัน

คุณลักษณะ 4 ค่านิยมของนักกีฬาประจำหอพัก และนักกีฬาเดินเรียน สรุปได้ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่ศึกษาของนักศึกษา
ประจำหอพักวิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาประจำ หอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.722	0.338	2.530	0.354
ความมีวินัยในตนเอง	2.003	0.274	2.904	0.241
ความรู้สึกรับผิดชอบ	3.178	0.318	2.992	0.337
ความเอื้อเฟื้อ	3.113	0.337	2.949	0.370

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน
มีคุณลักษณะ 4 ด้าน คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ
และความเอื้อเฟื้ออยู่ในระดับสูง

ก่อนทำการเลือกสูตรสถิติค่าที (t-test) ที่ใช้ในการคำนวณเพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent sample) ซึ่งเป็นการทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 - 16 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าคะแนนของความแปรปรวน (Test for homogeneity of variance) ของคะแนนคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านที่ศึกษาของทั้งสองกลุ่มก่อน ดังแสดงผลในภาคผนวก

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคุณลักษณะที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

2.1 การเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้ดีกับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาประจำหอพัก วิทยาลัยกับนักศึกษาเดินเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 - 4 ได้ผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาเดินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย N = 520		นักศึกษาเดินเรียน N = 726		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.7226	0.1142	2.5303	0.1253	9.64 *
ความมีวินัยในตนเอง	60.0596	29.9209	58.0882	23.1361	6.59 *
ความรู้สึกรับผิดชอบ	63.5654	40.4368	59.8497	45.4141	9.82 *
ความเอื้อเฟื้อ	62.2635	45.4815	58.9725	54.8636	8.15 *

* $p < .05$

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อสูงกว่านักศึกษาเดินเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2 การเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย โดยใช้สถิติค่าที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานข้อ 5 - 8 ได้ผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษารายประจำหอพักวิทยาลัย

คุณลักษณะ	นักศึกษารายประจำหอพักวิทยาลัย N = 210		นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย N = 310		t
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.6392	0.1232	2.7791	0.1011	-4.72*
ความมีวินัยในตนเอง	57.7667	33.4084	61.6129	21.6783	-8.04*
ความรู้สึกรับผิดชอบ	61.2333	49.9283	65.1452	27.9417	-6.85*
ความเอื้อเฟื้อ	58.8952	49.8012	64.5452	29.7679	-9.79*

* $p < .05$

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อสูงกว่านักศึกษารายประจำหอพักวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาหญิงเคินเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานข้อ 9 - 12 ได้ผลดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาหญิงเคินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย N = 310		นักศึกษาหญิงเคินเรียน N = 360		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.7791	0.1011	2.5666	0.1176	8.20*
ความมีวินัยในตนเอง	61.6129	21.6783	59.9500	21.1324	4.64*
ความรู้สึกรับผิดชอบ	65.1452	27.9417	63.0000	35.8521	4.93*
ความเชื่อเพื่อ	64.5452	29.7679	62.6444	43.0336	4.09*

*p < .05

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ สูงกว่านักศึกษาหญิงเคินเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.4 การเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาชายเคินเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t-test) ในการทดสอบ สมมุติฐานข้อ 13 - 16 ได้ผลดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อของ นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาชายเดินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย N = 210		นักศึกษาชายเดินเรียน N = 366		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.6332	0.1232	2.4926	0.1303	4.74*
ความมีวินัยในตนเอง	57.7667	33.4084	56.2568	18.3955	3.30*
ความรู้สึกรับผิดชอบ	61.2333	49.9283	56.7425	35.4858	7.76*
ความเชื่อเพื่อ	58.8952	49.8012	55.3607	40.2717	6.17*

$P < .05$

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อสูงกว่านักศึกษาชายเดินเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัย ในตนเอง ความรู้สึกประทับใจ และความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกประทับใจ และความเชื่อเพื่อ ของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาเดินเรียน ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526 จำแนกตามเพศ และสถานภาพของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาภาคปกติทั้งชายและหญิง ที่เป็นนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี และวิทยาลัยครูอุบลราชธานี จำนวน 1,246 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง จำนวน 20 ข้อ โดยยึดแนวการสร้างของแบบทดสอบที่ ภัทรา นิคมานนท์ (ภัทรา นิคมานนท์ 2517 : 107) และวรรณวิภา ทองงอก (วรรณวิภา ทองงอก 2517:65) ร่วมกันสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่ วีรบุทท วิเชียรโชติ (วีรบุทท วิเชียรโชติ 2516 : 54) ได้สร้างขึ้น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .78

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดความรู้สึกรับผิดชอบของบุคคล จำนวน 20 ข้อ โดยยึดแนวการสร้างแบบสอบถามที่ วรณี รักธรรม (วรณี รักธรรม 2515 : 60) เป็นผู้สร้างขึ้น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .83

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามวัดความเชื่อเพื่อในสถานการณ์โดยทั่วไปที่พบในชีวิตประจำวัน จำนวน 20 ข้อ โดยยึดแนวการสร้างแบบสอบถามที่ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2518 : 109) เป็นผู้สร้างขึ้น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .84

สำหรับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่ละคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยค้นข้อมูลจากแผนกทะเบียนและวัดผลการศึกษา วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน จำนวน 1,246 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อเป็นรายข้อ และคะแนนรวมของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยและนักศึกษาเดินเรียน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อใจของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาเดินเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t-test)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักศึกษาประจำหอพัก และนักศึกษาเดินเรียนมีคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ และด้านความเชื่อใจอยู่ในระดับสูง
2. นักศึกษาประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน สูงกว่านักศึกษาเดินเรียน โดยนักศึกษานหญิงประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษานหญิงเดินเรียน และนักศึกษานชายประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษานชายเดินเรียน
3. นักศึกษานหญิงประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษานชายประจำหอพัก

อภิปรายผล

1. จากการสำรวจคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อใจ ของนักศึกษาประจำหอพัก และนักศึกษาเดินเรียน พบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีคุณลักษณะดังกล่าวอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด และเป็นสถาบันที่ไม่ใหญ่นัก อาจารย์ และนักศึกษากลือรักจกกันดี มีความผูกพันซึ่งกันและกันมากกว่าสถาบันใหญ่ สอดคล้องกับ พรชูลี อ้าวอ้าวรุ่ง (พรชูลี อ้าวอ้าวรุ่ง 2526 : 250) ซึ่งกล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาจะเป็นไปได้ดีในสถาบันเล็ก ๆ ขนาดของสถาบัน เอื้ออำนวยให้เกิดพัฒนาการด้านประสิทธิภาพ เอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และ

บูรณาการ นอกจากนี้วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีการจัดภาวะแวดล้อมที่มีสิ่งเร้า ซึ่งทรงศักยภาพในแง่ส่งเสริมคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน ดังที่กล่าวมาแล้ว เช่น มีแผนกกิจกรรมจัดบริการกิจกรรมด้านวิชาการ กีฬา นันทนาการ และบำเพ็ญประโยชน์ แผนกสวัสดิการจัดบริการด้านหอพัก อนามัย และข่าวสารต่าง ๆ แผนกส่งเสริมบุคลิกภาพ ทำหน้าที่ควบคุมดูแลเกี่ยวกับวินัยของนักศึกษา ส่งเสริมจริยธรรม และพัฒนานักศึกษา แผนกแนะแนวทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะแนว จัดหาทุน และจัดหางาน นอกจากนี้ยังมีการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาในด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้นจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมบังคับที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเข้าร่วม และกิจกรรมไม่บังคับ นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมจากฝ่ายกิจการนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อหวังจะให้นักศึกษาได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสอดคล้องกับความมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษานั้นเอง

2. เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อใจระหว่างนักศึกษาประจำหอพักกับนักศึกษาเดินเรียนในกลุ่มรวม พบว่า นักศึกษาประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษาเดินเรียน และเมื่อพิจารณาเฉพาะเพศหญิง พบว่า นักศึกษาหญิงประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษาหญิงเดินเรียน และเมื่อพิจารณาเฉพาะเพศชาย ก็พบว่า นักศึกษาชายประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษาชายเดินเรียน สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวแปรด้านที่พักอาศัยดังที่ โอลเซน (Olsen, 1967 : 96) และ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2525 : 95) เห็นสอดคล้องกันว่าหอพักในสถาบันการศึกษาสามารถจัดเป็นศูนย์กลางสำหรับพัฒนานิสิตนักศึกษา ทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนด้านวิชาการ ซึ่งหอพักของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ได้จัด

สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาอยู่แล้ว ดังเช่น หอพักของแต่ละวิทยาลัยตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ช่วยให้นักศึกษาสามารถทำงาน และศึกษาหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาสามารถใช้เวลาที่มียุติสนับสนุนการเรียน เช่น อ่านตำรา ทำงานทบทวนบทเรียน และเข้าห้องสมุด นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม น้ำใช้ ห้องน้ำ ห้องส้วม โต๊ะ เก้าอี้ เตียงนอน และไฟฟ้า ภายในที่พักอาศัยอย่างเพียงพอ เป็นการตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกาย ของบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา

(Decoster. 1971 : 19) นอกจากนี้หอพักวิทยาลัยยังจัดให้มีอุปกรณ์การศึกษา โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักศึกษา ดังที่

อวยชัย วยสุวรรณ (อวยชัย วยสุวรรณ 2521 : 89) พบว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วน นักศึกษาเกินเรียนอาจจะประสบปัญหาที่พักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ทำให้ขาดสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน และทำงาน หรืออาจจะอยู่ไกลเกินไปจากวิทยาลัย ทำให้เหนื่อย และเสียเวลาในการเดินทาง ดังผลการศึกษาของ พิทักษ์ พูลรัตน์

(พิทักษ์ พูลรัตน์ 2522 : 57) ที่พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่ไกลวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่พักอยู่ใกล้วิทยาลัย นอกจากนี้การพักอาศัยอยู่ภายนอกวิทยาลัยอาจจะประสบกับปัญหาการขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน รวมทั้ง นันทนาการต่าง ๆ ที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังเช่น การวิจัยของ เฉิกโณม เหยียญูวิจิตร (เฉิกโณม เหยียญูวิจิตร 2518 : 72) พบว่า หอพักเอกชน มักไม่มีสนามหญ้าหรือสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์บริการ หรือ ถ้าจัดบริการก็มีอยู่น้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้พักอาศัย และ เขาวน อยู่จำรัส (เขาวน อยู่จำรัส 2519 : 67) ศึกษาพบว่า หอพักเอกชนมักมีบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนปะปนอยู่ด้วย การเป็นอยู่เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างอยู่ จาก

ความสัมพันธ์ดังกล่าวย่อมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะความสัมพันธ์ที่ดีย่อมจะสร้างบรรยากาศช่วยเหลือและร่วมมือกัน นอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาของ ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช 2511 : 112) พบว่า สภาพทางบ้านมีผลต่อการเห็นแนวทางการเรียนของนักศึกษา เช่น มีปัญหาภูมิโง่มาก ๆ ที่สร้างความผิดหวังทางการเรียน หรือความประพฤติให้กับทางบ้าน มักจะรับผิดชอบหรือต้องช่วยเหลืองานทางบ้าน เป็นต้น

ด้านความมีวินัยในตนเอง บรรยาภาดาในหอพักวิทยาลัยสนับสนุนความเป็นตัวของตัวเอง และความเป็นระเบียบวินัย นักศึกษาทุกคนต้องพยายามควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่ตนตั้งใจไว้ ไม่ทำวายระเบียบกฎเกณฑ์ และเมื่อพิจารณารายละเอียดในด้านความมีวินัยในตนเองเห็นได้ว่า นักศึกษาประจำหอพักมีความมีวินัยในตนเองสูงมาก ในด้านการข่มใจ และอดกลั้นในการปฏิบัติงานกับผู้อื่น (ข้อ 6) ทั้งนี้แสดงว่าการอยู่ร่วมกันภายในหอพักวิทยาลัยในหมู่นักศึกษาจำนวนมากทำให้นักศึกษาสามารถฝึกฝนและรู้จักปรับตัวทางด้านอารมณ์ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักศึกษาประจำหอพักยังเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองสูงเกี่ยวกับความมุ่งมั่นตั้งใจจริงที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ แม้จะมีอุปสรรคขวานขวาก็ตาม (ข้อ 14 และ 16) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาประจำหอพักต้องอยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับจนเคยชิน นักศึกษาจึงสามารถควบคุมตนเองได้ ทำให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองสูงดังเช่น ออซูเบล (Ausubel. 1965 . 89) กล่าววว่า วินัยแห่งตนมีรากฐานมาจากการควบคุมภายใน และภายนอกตน การควบคุมภายนอกที่สม่ำเสมอ การบังคับและการคงโทษจะช่วยให้เกิดคุณภาวะได้ ส่วนในด้านความสามารถบังคับใจตนเอง (ข้อ 8) นักศึกษาประจำหอพักมีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง แต่นักศึกษาเดินเรียนอยู่ในระดับต่ำ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเดินเรียนมีอิสระเสรีภาพมากกว่า ไม่ต้องอยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับเหมือนนักศึกษาประจำหอพัก ทำให้ขาดโอกาสในการฝึกบังคับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิลเลียมส์ (Williams. 1973 . 4806-A) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะ ทาง

สังคม ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเคนเวอร์ที่พักในหอพักต่างประเภทกัน พบว่า นักศึกษาที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยมีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่พักในหอพักของเอกชน และของสมาคมการกุศล

นักศึกษาหญิงประจำหอพัก นักศึกษาหญิงเดินเรียน และนักศึกษาชายประจำหอพักกับนักศึกษาชายเดินเรียน จะเห็นว่าบรรยากาศของหอพักวิทยาลัยสามารถช่วยส่งเสริมความมีระเบียบวินัยได้มาก นักศึกษาต้องเคารพและปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของหอพักจากการที่ต้องอยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับจนเคยชิน จึงทำให้สามารถควบคุมตนเองได้ เพราะวินัยเป็นสิ่งที่บุคคลได้รับมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกรวมทั้งสังคมที่สังกัดอยู่ วินัยเป็นคุณลักษณะของการจัดระบบภายในตนเอง หรือควบคุมจากภายในตนเอง ซึ่งแต่ละบุคคลพัฒนาไปตามการรับรู้ของตน ส่วนนักศึกษาหญิงและชายเดินเรียนจะมีอิสระเสรีภาพมากกว่า เพราะไม่ต้องอยู่ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับของหอพัก จึงอาจทำให้ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฟลินน์ (Flynn . 1977 : 47 - 56) ที่ว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายในบ้านตนเอง หอพักเอกชน บ้านเช่า หรือห้องเช่า จะมีผลเสียตรงที่ไม่ม่กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับตายตัว ทำให้ขาดโอกาสในการฝึกบังคับตนเอง

ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ เมื่อพิจารณารายละเอียดเห็นได้ชัดว่านักศึกษาประจำหอพักมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงมากในด้านต่อกรอบครัว (ข้อ 1) ต่อตนเอง (ข้อ 2 และ 16) และต่อส่วนรวม (ข้อ 8 15 17 และ 18) ในขณะที่นักศึกษาเดินเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบในด้านดังกล่าวอยู่แค่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุที่หอพักวิทยาลัยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้สึกรับผิดชอบ เช่น จัดให้นักศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบงานต่าง ๆ ภายในหอพัก ฝึกความเป็นประชาธิปไตย สนับสนุนให้มีการเลือกคณะกรรมการหอพักเพื่อช่วยกันดูแลความเป็นอยู่ของสมาชิกภายในหอพัก มีการประชุมปรึกษาหารือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหอพัก ส่วนนักศึกษาเดินเรียนเนื่องจากพักอาศัยอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ กัน เช่น หอพักเอกชน บ้านเช่า ห้องเช่า

บ้านญาติ และบ้านตนเอง โอกาสและสิ่งแวดล้อมอาจจะไม่อำนวยให้ในการฝึกฝนให้เป็นผู้มีความรู้สึกรับผิดชอบเหมือนกับนักศึกษาประจำหอพัก จึงทำให้นักศึกษาประจำหอพักมีคุณลักษณะด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักศึกษาเดินเรียน

นักศึกษาหญิงประจำหอพัก กับนักศึกษาหญิงเดินเรียน และนักศึกษาชายประจำหอพัก กับนักศึกษาชายเดินเรียน เห็นได้ว่าพวกที่อยู่ประจำหอพักมีโอกาสได้ฝึกฝนและพัฒนาคุณลักษณะด้านความรู้สึกรับผิดชอบที่จัดให้มีขึ้นในหอพักโดยผ่านทางกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น มอบหน้าที่ให้นักศึกษาแต่ละคนรับผิดชอบเกี่ยวกับงานภายในหอพัก มีการแบ่งงานกันทำ และร่วมมือประชุมปรึกษารื้อในกิจกรรมต่าง ๆ ของหอพัก ส่วนนักศึกษาหญิงและชายเดินเรียน เนื่องจากมีที่พักอาศัยแตกต่างกัน โอกาส และสิ่งแวดล้อมอาจไม่อำนวยให้ในการฝึกและพัฒนาให้เป็นผู้มีความรู้สึกรับผิดชอบ ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับการศึกษาของ แซนฟอร์ด (Sanford. 1970 : 65) ที่ศึกษาพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ทำคะแนนความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่า นักศึกษาที่พักอยู่นอกหอพักของมหาวิทยาลัย และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แบล็คแมน (Blackman. 1968 : 27) โดยทดลองจัดกิจกรรมขึ้นในหอพักของวิทยาลัยเอกชนในรัฐเนบราสก้า โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในหอพัก ผลปรากฏว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความกระตือรือร้นต่อความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนภายในหอพักมากยิ่งขึ้น

ด้านความเชื่อเพื่อ นักศึกษาประจำหอพักนอกจากจะได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในระดับวิทยาลัยแล้ว ยังมีโอกาสดีกว่านักศึกษาเดินเรียนในส่วนที่ได้รับการฝึกฝนให้รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ในกิจกรรมของหอพักอีกด้วย ซึ่งเป็นการปลูกฝังนิสัยการเชื่อเพื่อเสียสละ กิจกรรมที่จัดคือการพัฒนาหอพัก รวมถึงการช่วยงานด้านอื่น ๆ ของวิทยาลัย และงานภายในจังหวัดที่วิทยาลัยครุให้ความร่วมมืออยู่ เนื่องจากนักศึกษาประจำหอพักอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากจึงสามารถเป็นกำลังที่สำคัญ

ในการช่วยวิทยาลัยทำงานด้านต่าง ๆ และเมื่อพิจารณารายละเอียดจากการวัดคุณลักษณะ ด้านความเอื้อเฟื้อ เห็นได้ว่านักศึกษาประจำหอพักสนใจทุกข้อของอาจารย์อยู่ในระดับสูง แต่นักศึกษาเดินเรียนสนใจทุกข้อของอาจารย์อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาประจำหอพัก กับอาจารย์มีความใกล้ชิดกัน พบปะกันอยู่เสมอ เนื่องจากมีอาจารย์ บางส่วนทำหน้าที่ปกครอง ดูแล และควบคุมนักศึกษาอยู่ นอกจากนี้ บ้านพักอาจารย์ หอพักนักศึกษา และสถานที่เรียนก็อยู่ในอาณาเขตเดียวกัน ดังนั้นนักศึกษาประจำหอพัก จึงสนใจความเป็นอยู่ของอาจารย์มากกว่านักศึกษาเดินเรียน ส่วนความเอื้อเฟื้อในการ จูงคนชราข้ามถนน (ข้อ 12) และอาสาสมัครมาเพื่อประโยชน์ (ข้อ 19) นักศึกษา ประจำหอพักมีความเอื้อเฟื้อสูง แต่นักศึกษาเดินเรียนมีความเอื้อเฟื้อต่ำ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่านักศึกษาประจำหอพักอยู่รวมกลุ่มกัน มีความสัมพันธ์ และให้การช่วยเหลือซึ่งกัน และกันทั้งในค่านส่วนตัว และส่วนรวม จึงทำให้เรียนรู้ที่จะเลียนแบบความเอื้อเฟื้อที่เคย ได้รับมาก่อน ดังที่เพียเจท์ (Piaget) นักทฤษฎีพัฒนาการอธิบายว่า ความเอื้อเฟื้อ เกิดจากการเรียนรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นผลมาจากการที่บุคคลผู้นั้นเคย ได้รับความช่วยเหลือที่เต็มใจจากผู้อื่น จึงทำให้เรียนรู้ที่จะเลียนแบบความเอื้อเฟื้อที่เคย ได้รับมาก่อน เป็นผลให้บุคคลนั้น ๆ เรียนรู้บทบาทของตัวเอง และผู้อื่น และค่อย ๆ สะสมความเอื้อเฟื้อเพิ่มขึ้นตามลำดับ

นักศึกษาหญิงประจำหอพัก กับนักศึกษาหญิงเดินเรียน และนักศึกษาชายประจำ หอพัก กับนักศึกษาชายเดินเรียน เห็นได้ว่าพวกที่อยู่ประจำหอพักมีลักษณะการอยู่รวมกัน เป็นสังคมใหญ่ มีความสัมพันธ์ และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชีวิตความเป็นอยู่ ประจำวัน ทั้งในด้านการเรียน ค่านส่วนตัว และส่วนรวม นอกจากนี้ทางหอพักยังมี เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อ โดยจัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณ- ประโยชน์ เพื่อฝึกนักศึกษาทั้งชายและหญิงให้รู้จักเอื้อเฟื้อช่วยเหลือผู้อื่น เช่น ช่วยเหลือ งานต่าง ๆ ของหอพัก ของวิทยาลัย และของจังหวัดที่วิทยาลัยครุให้ความร่วมมืออยู่

สำหรับนักศึกษาเคินเรียนทั้งหญิงและชาย อาจเนื่องมาจากที่พักอาศัยไม่เอื้ออำนวย เพราะพักอาศัยอยู่ตามสถานที่แตกต่างกันออกไป นักศึกษาไม่มีโอกาสอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ใหญ่เหมือนนักศึกษาในหอพักวิทยาลัย ดังนั้นโอกาสที่จะมีความสัมพันธ์ และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันจึงมีน้อย และอีกประการหนึ่งบรรยากาศภายในที่พักอาศัยภายนอกวิทยาลัยนี้ อาจจะไม่มีการจัดกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อ ดังเช่น การศึกษาของ เชาวน์ อยู่จำรัส (เชาวน์ อยู่จำรัส 2519 : 67) พบว่า การเป็นอยู่ในหอพักเอกชนเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างอยู่ ไม่มีการเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน ซึ่งอาจเป็นผลให้นักศึกษาหญิงและชายเคินเรียนขาดการเรียนรู้ที่จะเลียนแบบความเอื้อเฟื้อ เนื่องจากไม่เคยได้รับความเอื้อเฟื้อมาก่อนนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเพียร์สัน (Pearson. 1973 : 4795-A) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของที่พักอาศัยที่มีผลต่อคุณลักษณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า ที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมีผลต่อการพัฒนานิสัยการอยู่ร่วมกัน นิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยมีแนวโน้มความเอื้อเฟื้อ และให้ความช่วยเหลือต่อเพื่อนมากกว่า นิสิตที่อยู่ในบ้านพักส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัย

3. เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ ของนักศึกษาหญิงประจำหอพักกับนักศึกษาชายประจำหอพัก พบว่า นักศึกษาหญิงประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านสูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพัก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวแปรเกี่ยวกับเพศ ซึ่ง สุวิทย์ สมานมิตร (สุวิทย์ สมานมิตร 2515 : 96) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า เพศเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฮาร์ท และเคลเลอร์ (Hart and Keller. 1980 : 4702-A) ที่ศึกษาถึงสาเหตุของการเรียนตกต่ำของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยไม่อาบี พบว่า

นักศึกษาหญิงมีผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาชายแต่ขัดแย้งกับการวิจัยของ ละเอียค บุญเกิด (ละเอียค บุญเกิด 2516 : 58) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสิตชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตหญิง ส่วนสาเหตุอื่นที่ทำให้นักศึกษาหญิงประจำหอพักมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน สูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพัก อาจเป็นเพราะความแตกต่างของรายละเอียคเกี่ยวกับกฎระเบียบของหอพักระหว่างหอพักนักศึกษาหญิง และหอพักนักศึกษายชาย เช่น นักศึกษาหญิงจะต้องเข้าหอพักภายในเวลา 19.00 น. แต่นักศึกษาชายเข้าหอพักภายในเวลา 20.00 น. ยกเว้นวันศุกร์และวันเสาร์ให้เข้าหอพักภายในเวลา 23.00 น. (ระเบียบการเข้าออกหอพักวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2526) จากความแตกต่างของระเบียบดังกล่าวนี้ อาจทำให้นักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อด้านการศึกษาได้มากกว่า จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย

ด้านความมีวินัยในตนเอง ออซูเบล (Ausubel. 1965 89 - 109) ได้กล่าวว่า วินัยแห่งตนมีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกตน การควบคุมภายนอก เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ การบังคับและการลงโทษจะช่วยให้เกิดคุณลักษณะได้เช่นกัน และจากผลที่ได้นี้อาจเป็นเพราะหอพักนักศึกษาหญิงมีระเบียบวินัยเคร่งครัดมากกว่าหอพักนักศึกษายชาย นักศึกษาหญิงประจำหอพักต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับจนเกินขึ้น จึงสามารถควบคุมตนเองได้ดีกว่านักศึกษายชายประจำหอพัก ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับการศึกษาของ คาร์ไมเคิล (Carmichael. 1964 109 - 110) ที่ศึกษาพบว่า หญิงมีการควบคุมตนเองสูงกว่าชาย และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกื้อพันธ์ นรินทรพร (เกื้อพันธ์ นรินทรพร 2509 : 72) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตคอบริการของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตชายมีปัญหาเรื่องการปกครองและความสงบในหอพัก นิสิตชายขาดความมีวินัยสูงกว่านิสิตหญิง นอกจากนี้

ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของประเพ็ญ เกาจี (ประเพ็ญ เกาจี 2517 : 108) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในส่วนภูมิภาค พบว่า นิสิตชายและหญิงประสบปัญหาและความต้องการด้านการบริการ หอพักแตกต่างกัน เนื่องจากนิสิตชายไม่ชอบการมีระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากนัก ชอบอยู่อย่างอิสระเมื่อทางหอพักวางระเบียบกฎเกณฑ์ขึ้น จึงทำให้มีความรู้สึกต่อต้าน เนื่องจากไม่สามารถควบคุมตนเองได้นั่นเอง

ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ผลที่ได้นี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยส่วนใหญ่ยอมรับ ว่ากิจการงานในครอบครัวเป็นหน้าที่ของฝ่ายหญิงโดยตรง ดังนั้นเด็กหญิงจึงถูกบิดามารดา ฝึกฝนให้รับผิดชอบมากกว่าเด็กชาย ซึ่งคุณลักษณะเช่นนี้ได้ติดนิสัยมาตั้งแต่เล็กจนโต และเมื่อเข้ามาพักอาศัยในหอพักของวิทยาลัยก็มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนา คุณลักษณะด้านความรู้สึกรับผิดชอบ เช่น ต้องรับผิดชอบต่องานต่าง ๆ ภายในหอพัก จึงทำให้นักศึกษาหญิงประจำหอพักมีความรู้สึกรับผิดชอบมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษา ของวรรณี รักธรรม (วรรณี รักธรรม 2516 : 62) และสบโชค พูลนวม (สบโชค พูลนวม 2523 : 48 - 49) ที่พบว่าหญิงจะมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่า ชาย นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ มานิต กนอมพวงเสรี (มานิต กนอมพวงเสรี 2522 : 46) ซึ่งศึกษาเรื่องความวิตกกังวล และความรู้สึกรับผิดชอบของอาจารย์ ในวิทยาลัยครู พบว่า อาจารย์หญิงมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่าอาจารย์ชาย ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสนับสนุนในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดีว่านอกเหนือจากกิจกรรมภายในหอพักที่สามารถพัฒนานักศึกษาหญิงประจำหอพักให้เป็นผู้มีคุณลักษณะด้านความรู้สึกรับผิดชอบแล้ว อาจเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาหญิงประจำหอพักได้เห็นแบบอย่างโดยตรงรวมทั้งได้รับการปลูกฝังอบรม ดูแลและควบคุม จากอาจารย์ประจำหอพักที่เป็นหญิง ซึ่งมีความรู้สึก รับผิดชอบสูงกว่าอาจารย์ชาย ที่ทำหน้าที่ดูแล และควบคุมนักศึกษาชายประจำหอพัก

ด้านความเชื่อเพื่อ เพียเจต์ (Piaget) นักทฤษฎีพัฒนาการอธิบายว่า ความเชื่อเพื่อเป็นผลมาจากการที่บุคคลผู้นั้นเคยได้รับความช่วยเหลือที่เต็มใจจากผู้อื่น จึงทำให้เรียนรู้ที่จะเลียนแบบความเชื่อเพื่อที่เคยได้รับมาก่อน โดยทั่วไปแล้วชายเป็นเพศ ที่มีนิสัยไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น ดังนั้นความสัมพันธ์และการปะทะสังสรรค์กับผู้อื่นของ นักศึกษาชายจึงมีน้อย ทำให้โอกาสทั้งการให้และการรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นมีน้อย ตามไปด้วย ดังนั้นนักศึกษาชายจึงไม่เกิดการเรียนรู้ที่จะเลียนแบบความเชื่อเพื่อที่เคย ได้รับมาก่อนและเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาหญิงซึ่งเป็นเพศที่มีนิสัยชอบความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลจะมีความผูกพันกันมากกว่านักศึกษาชาย จากความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังกล่าว ทำให้นักศึกษาหญิงมีโอกาสทั้งรับและให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นมากกว่านักศึกษา นักศึกษาชาย จึงทำให้เรียนรู้ที่จะเลียนแบบ ความเชื่อเพื่อที่เคยได้รับมาก่อน ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ ประเวทย์ จันทรรัตน์ (ประเวทย์ จันทรรัตน์ 2516 : 66 - 67) พบว่า นักศึกษาฝึกหัดครูชายมีความต้องการขอความช่วยเหลือ และ ความต้องการช่วยเหลือคนอื่นน้อยกว่านักศึกษาฝึกหัดครูหญิง และวารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2518 : 20) พบว่า นักศึกษาหญิงมีความเชื่อเพื่อต่อ พวกร่องสูงกว่าชาย

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการศึกษพบว่าที่พักอาศัยทำให้นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย มีคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อเพื่อ สูงกว่านักศึกษาเคินเรียน ดังนั้นผู้บริหารและอาจารย์ฝ่ายกิจการ นักศึกษาของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรจัดให้มีการบริการนักศึกษา ด้านที่พักอาศัยให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ และควรพิจารณาให้นักศึกษาที่เข้าศึกษา

ใหม่ในทุกระดับหลักสูตรทุกคนพักอาศัยอยู่ในหอพักวิทยาลัย เพื่อใช้หอพักวิทยาลัยเป็นสถานที่สำหรับพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการเป็นครูที่ดี

1.2 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย มีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านดังที่กล่าวมาแล้ว สูงกว่านักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย ดังนั้นควรเน้นการพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัยให้มากขึ้นกว่าเดิม เช่น จัดกิจกรรมที่จะช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านให้มากขึ้น และมีอาจารย์ติดตามผลอย่างใกล้ชิด

1.3 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน สูงกว่านักศึกษาเดินเรียน ดังนั้นฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยควรกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือควร สนับสนุนให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงสมัคร เข้าพักอาศัยอยู่ในหอพักของวิทยาลัย เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาในการพัฒนาตนเอง

1.4 ผลการศึกษาพบว่าทั้งนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย และนักศึกษาเดินเรียนมีคุณลักษณะทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับสูง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่ำกว่าคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ดังนั้นฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงควรจัดตั้งศูนย์พัฒนานักศึกษา (Student Development Center) ขึ้นในแต่ละวิทยาลัยครู เพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมวิชาการสาขาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสามารถช่วยเหลือนักศึกษา ที่เรียนอ่อนในสาขาวิชาการต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

1.5 วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรจะได้ดำเนินการติดต่อกับหอพักเอกชนเพื่อจัดโครงการร่วมในการพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในหอพักของวิทยาลัย ตลอดจนการเสนอแนะในการจัดบริการที่เหมาะสมแก่นักศึกษา

1.6 ฝ่ายกิจการนักศึกษาของแต่ละวิทยาลัยครูควรศึกษาถึงสภาพปัญหาการดำเนินการหอพักโดยเฉพาะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและบุคลากร เพื่อประโยชน์

ในการดำเนินการจัดบริการหอพักของวิทยาลัยให้ประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาซึ่งพักอาศัยอยู่ในหอพักซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของวิทยาลัย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 การศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยควรคำนึงถึงตัวแปรแทรกซ้อน (Extraneous Variable) อื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเอื้อเฟื้อ เช่น ผลการเรียนเดิมของนักศึกษา อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ตลอดจนที่พักอาศัยภายนอกวิทยาลัย เช่น หอพักเอกชน ห้องแบ่งเช่า บ้านเช่า บ้านญาติ บ้านตนเอง และวัด เป็นต้น

2.2 ผู้วิจัยควรได้มีการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีความละเอียด โดยการแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ให้ชัดเจน เช่น ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ อาจแบ่งเป็น ความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อสังคม เป็นต้น เพื่อให้การศึกษาเรื่องนี้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.3 คุณลักษณะทั้ง 4 ด้านนี้เป็นคุณลักษณะเพียงส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญสำหรับนักศึกษาคู แต่ยังมีคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ที่น่าสนใจ และมีความสำคัญเช่นเดียวกัน ซึ่งควรนำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งต่อไป เช่น ความเป็นผู้นำ ความซื่อสัตย์ และความมีขี้นยัตต์ เป็นต้น เพราะคุณลักษณะเหล่านี้เป็นคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่จะประกอบอาชีพครู

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกื้อพันธ์ นรินทราพร ทัศนของนิสิตต่อบริการของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 92 หน้า อัดสำเนา
- เจ็ดโถม เจริญวิจิตร ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และ
การบริการหอพักเอกชนในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2518, 102 หน้า อัดสำเนา
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2508, 452 หน้า
- เชาวน์ อยู่จำรัส การควบคุมหอพักนักเรียน นักศึกษาของเอกชนโดยทางราชการ
 วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2513, 95 หน้า อัดสำเนา
- ประเทือง เกาจี การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของ
วิทยาลัยวิชาการศึกษาในส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2516 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 135 หน้า อัดสำเนา
- ประเวศน์ จันททัศน์ การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางบุคลิกภาพ 15 ด้าน
ของนักเรียนฝึกหัดครูและนักเรียนเกษตรกรรมในจังหวัดอุดรธานี ปรินญาณิพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2516, 89 หน้า
- ประสาน ทิพย์ธาริ การแนะแนวเบื้องต้น ประเสริฐการพิมพ์ 2521, 157 หน้า
- พจน์ จันทรวิระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทัศนคติแบบเชื้ออำนาจ
ภายใน-ภายนอกตน ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2515, 68 หน้า อัดสำเนา
- พรพิมล เพ็งศรีทอง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 247 หน้า
 อัดสำเนา

พิตร ทองชั้น หลักการวัดผล โอเคียนส์โตร์ 2522, 188 หน้า

✓ พัทธ์ หุสรัตน์ ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยครูยะลา วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522,
80 หน้า อัดสำเนา

พรชูลี อ้าวอ่ารุง "การพัฒนาวิธีสอนนักศึกษา" นิติต นักศึกษา หลักการ ปัญหา
และแนวปฏิบัติ โอเคียนส์โตร์ 2525, หน้า 245 - 256

ไพศาล หวังพานิช ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของ
นิสิตชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2510 วิทยานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 135 หน้า อัดสำเนา

ภัทรา นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกรับผิดชอบ
วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 115 หน้า อัดสำเนา

ภิญโญ สาร หลักบริหารการศึกษา วัฒนาพานิช 2519, 536 หน้า

มัลลิกา เกาพิจิตร การวัดและประเมินผลการศึกษา วัฒนาพานิช 2516, 151 หน้า

มานิต ถนอมพวงเสรี ความวิตกกังวลและความรู้สึกรับผิดชอบของอาจารย์ใน
วิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2522, 83 หน้า อัดสำเนา

ยุพา อนันตสิทธิ์ การศึกษาผลการสอบสวนสืบสวนในวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีผลต่อความคิด
แบบสวนสวน ความถนัดทางการเรียน และความรู้สึกรับผิดชอบ วิทยานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 140 หน้า อัดสำเนา

ละเอียด บุญเกิด คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 95 หน้า อัดสำเนา

ล้วน สายยศ "การหาคุณภาพของเครื่องมือ" หลักการวิจัยทางการศึกษา
ทวิกิจการพิมพ์ 2524, หน้า 189

วรรณิ ภัทธรรม การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน
 ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 69 หน้า
 อักสาเนา

วรรณวิภา ทองงอก ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนและการสอนของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก
 ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 71 หน้า
 อักสาเนา

วลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา "การบริหารงานค่านหอพัก" นิสิตนักศึกษา หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ โอเคียนสโตร์ 2525, หน้า 94 - 106

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู วินัยทางสังคม และ ความเอื้อเฟื้อ ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 116 หน้า อักสาเนา

วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, กลุ่ม สรุปผลการสัมมนารูปแบบสายงานกิจการ นักศึกษามหาวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พิมพ์แจกผู้เข้าร่วมสัมมนา 12 - 16 ธันวาคม 2524, 6 หน้า อักสาเนา

สรุปผลการสัมมนาจรรยาบรรณของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พิมพ์แจกผู้เข้าร่วมสัมมนา 1 - 5 กันยายน 2525, 10 หน้า อักสาเนา

สรุปสถิติข้อมูลนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2520 ม.ป.ท. 2520, 35 หน้า อักสาเนา

สรุปสถิติข้อมูลนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2526 ม.ป.ท. 2526, 58 หน้า อักสาเนา

ศรัณย์ คำวิสุข "แนวความคิดในการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู" วารสาร
แนะแนว 12 : 50 - 52 ธันวาคม 2523

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู 29 กันยายน 2524 ครบรอบ 27 ปี

การสถาปนากรมการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู 2524, 131 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง สรุปผลการสัมมนาพิจารณาเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาการฝึกหัดครู

พิมพ์แจกผู้เข้าร่วมสัมมนา 15 - 20 กรกฎาคม 2525 ม.ป.ท. 2525,

21 หน้า อัดสำเนา

สบโชค พูลนวม ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ ปรินิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 63 หน้า อัดสำเนา

ลีปนันท เกตุทัต "งานมหาวิทยาลัย" วารสารสภาการศึกษา 6 : 33 - 34

สิงหาคม 2524

สุวิทย์ สมานมิตร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์ ศก.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2515, 85 หน้า อัดสำเนา

อรพินทร์ นิมิตรนิวัฒน์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัว และผลสัมฤทธิ์

ของนักศึกษามหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,

162 หน้า อัดสำเนา

อำนวย เลิศขยันต์ การวิเคราะห์องค์ประกอบผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ปรินิพนธ์

กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 145 หน้า อัดสำเนา

อวยชัย วัชรธรรม การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่

นอกเหนือความสามารถทางสติปัญญา ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2521, 158 หน้า อัดสำเนา

- Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York, The Macmillan Company, 1968 668 p.
- Aronfreed, Joseph. "Altruism, Empathy and the Condition of Positive Affect," Conduct and Conscience. New York, Academic Press, 1970. 276 p.
- Ausubel, David Paul. Ego Development and the Personality. New York, Grune and Stratton Press, 1965. p. 89 - 109.
- Berkowitz, Leonard and others. "Affecting the Saliency of the Social Responsibility Norm Effect of Past Help on the Response to Dependency Relationships," Journal of Abnormal and Social Psychology. 68 275 - 281, January, 1964.
- Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs, N.J., Prentice - Hall, 1981. p. 224.
- Blackman, Edward B. "Residence Halls as an Integral Part of the Learning Environment," Journal of Higher Education. 21(6) 26 - 27, March, 1968.
- Blake, Robert and others. "Gift - giving as a Function of Group Standards," Journal of Human Relations. 8 61 - 63, June, 1955.
- Bond, Norman David. "Correlates of Altruism in University Students," Dissertation Abstracts. 29 3454-A, April, 1969.
- Bryan, James H. and Martin A. Test. "Model and Helping : Naturalistic Studies in Aiding Behavior," Journal of Personality and Social Psychology. 6 400 - 407, December, 1967.
- Carmichael, Leonard. Manual of Child Psychology. London, Chapman and Hall Press, 1964. 295 p.
- Decoster, David A. Student Development and Education in College Residence Halls. Washington D.C., Jossey Press, 1974. p. 19.
- Ferguson, George A. A Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd.ed., New York, McGraw-Hill, 1971. 492 p.

- Fitzgerald, Laurine E. and others. College Student Personnel. Boston, Houghton Mifflin Company, 1970. p. 167.
- ✓ Flynn, Rob. "Home-based Residence in Higher Education," Higher Education, 3 47 - 56, March, 1977.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill Press, 1959. 676 p.
- Hart, Smith and Dave M. Keller. "Self-Reported Reasons for Poor Academic Performance of First-term Freshment," Dissertation Abstracts, 27 4702-A, 1980.
- ✓ Hunter, Jairy Cornelius. "A Comparison of the Academic Achievement of Sophomore Living in University Residence Halls with that of Sophomore Living Off-campus in Selected State Universities in North Carolina," Dissertation Abstracts, 28 4604-A, 1977.
- ✓ Jones, Arthur and others. The Effects of Residence on the Achievement and Wastage of First Year Students. Center for Educational Sociology University of Edinburgh. 1973. p. 207 - 210.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Educational and Psychological Measurement, 30 607 - 610, November, 1970.
- Lembo, John M. "Altruistic Attitudes Among Catholic Lay and Religious Female College Students," Journal of Educational Research, 61(2) 70 - 73, 1967.
- Macaulay, Jacqueline R. Altruism and Helping Behavior. New York, Academic Press, 1970. 290 p.
- Mueller, Daniel J. "Differences in Social Responsibility Among Various Group of College Students," Dissertation Abstracts International, 31 495-B, 1979.
- Mueller, Kate H. Student Personnel Work in Higher Education. Boston, Houghton Mifflin Company, 1961. 215 p.

- Myers, David. Test Theory. London, Addison Wesley Publishing Company, 1970. 307 p.
- Olsen, George R. 'At Home At Indiana,' Indiana University Bulletin. April 15, 1967.
- Packwood, William T. College Student Personnel Services. Illinois, Springfield, Brannerstone House, 1977. 530 p.
- Pearson, Thomas Eugene. "The Relationships of Residence Hall to Characteristics of Upperclass Students," Dissertation Abstracts. 34 (8) 4795-A, 1973.
- Phyllis, Frank H. 'A Comparison of Selected Personality Traits of Student Teachers and Supervising Teachers,' Dissertation Abstracts. 25 5764-A, 1965.
- Ribol, James E. "Social Character and Meanings of Selfishness and Altruism," Sociology and Social Research. 47 311 - 321, 1973.
- Rosenhan, David. "Preaching and Practicing Effect of Channel Discrepancy on Norm Internalization," Child Development. 5 424 - 431, 1970.
- Salter, Brian. 'Student Residence,' Higher Education Review. 1976. 228 p.
- Sanford, Newman. "The Goals of Individual Development," Twenty-Five Years of Higher Education. San Francisco, Jossey-Bass Press, 1970. 125 p.
- Seidman, Jerome M. The Child A Book of Reading. New York Holt, Rinehart and Winston Company, 1972. 678 p.
- Solomon, Edward. 'Personality Factor and Attitude of Mature Training College Students,' The British Journal of Educational Psychology. 38 14 -20 , 1971.
- Storer, Louis and Smith H. Yokie. "Residence Hall 1971's," NASPA. 7 65 - 71, October, 1971.

William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. New York, Rinehart and Winston, Inc., 1973. p. 113.

Williams, Thomas Ward. "A Comparison of Community Development in Selected Residence Hall Programs at the University of Denver," Dissertation Abstracts. 34(8) 4806-A, 1973

Williamson, E.G. Student Personnel Services in Colleges and University. New York, McGraw-Hill Book Company, 1961. 215 p.

ภาคผนวก

ที่ ทบ ๑๐๐๘/๐๖๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ ๑๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๗

เรื่อง ขอดำเนินการ

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางศิริอร ชื่นสวัสดิ์

เป็นนิสิตระดับ

☐ ปริญญาเอก สาขา

☒ ปริญญาโท วิชาเอก การอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหา
ปริญญาโท เรื่อง การเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำ ก อัสสัมชัญ
กับนักศึกษาในโรงเรียนอัสสัมชัญ และ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. ทวี ประทุม เกษมประเสริฐ ประธาน

อง วิชาโท วิชาเอก การอุดมศึกษา กรรมการ

กรรมการ

ซึ่งนิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความร่วมมืองานแผนกทะเบียนของวิทยาลัย เกือบสองปี
จะแนบเอกสารของนักศึกษาที่เป็นก รณวอย่างภาคการศึกษา ระดับ ก ศึกษา เพื่อเป็นข้อมูล
ในมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัยขอเป็นอย่างปึงว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพร ชื่นสวัสดิ์)

(นางวราพร ชื่นสวัสดิ์)

แทนบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๒๕๔๔๖๖

ที่ ทม ๑๐๐๗/0๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาว ชันนที

เป็นนิสิตระดับ

☐ ปริญญาเอก สาขา☒ ปริญญาโท วิชาเอก การสุ่มสุ่มสุ่ม

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาหาเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหา
 วัตถุประสงค์ ของ การเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิโรฒ
 กับนักศึกษามาเรียนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยวิทยาสังคมวิทยา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. ดร. ประจักษ์ รอดประเสริฐ ประธาน

อ. เกศทิพย์ เกษมณีนะถนอม กรรมการ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขออนุญาตเคราะห คือ ขออนุญาตรวมมือจากนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับการศึกษ
 การออกแบบการสอนในสาขาวิชา - เทคโนโลยีสารสนเทศ - การศึกษา ๒๕๖๓ เพื่อเป็นข้อมูลในการหา
 ประสิทธิภาพ

บัณฑิตวิทยาลัยทั้งเป็นอย่าง่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
 ในความช่วยเหลือสื่อนี้เคราะหใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางวชิรา ชัยศรี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๑๔๔๖๔

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1 มิถุนายน 2527

เรียน นักศึกษาที่รัก

เนื่องด้วยข้าพเจ้าจะทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครู กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อเป็นปฏิญานิพนธ์ประกอบการศึกษา ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย

สำหรับการรายงานผลของการศึกษาค้นคว้า จะสรุปออกมาเป็นส่วนรวม โดยเฉพาะเจาะจงต่อบุคคลหนึ่งหรือสถาบันใด ๆ ทั้งสิ้น หวังว่าท่านคงจะตอบตามความเป็นจริงด้วยความสบายใจ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ช่วยกรุณาตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

- ขอแสดงความนับถือ

(นางกิริอร ชันธศักดิ์)

แบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามชุดที่ 1 มี 20 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามชุดที่ 2 มี 20 ข้อ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามชุดที่ 3 มี 20 ข้อ

แบบสอบถาม

การเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย
กับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง จงเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความ
และเติมข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพของท่านในขณะนี้

() นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย

() นักศึกษาเดินเรียน

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามชุดที่ 1

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้เป็นสถานการณ์ที่บุคคลได้กระทำขึ้น ให้ผู้ตอบพิจารณาและตัดสินใจเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึก ความคิด และการตัดสินใจอย่างแท้จริงว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อการกระทำของบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ คำตอบที่ดีที่สุดคือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความคิด และการตัดสินใจของท่านอย่างแท้จริง

การตอบแบบสอบถาม

ในแต่ละข้อจะมีช่องให้เลือก 4 ช่อง โปรดอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แต่ละข้อ เมื่อเห็นว่าควรจะตอบตรงช่องใดให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องนั้นเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
สุทัศน์เป็นนักศึกษาที่ขี้อิสต์ และ ไปเคยคิดที่จะเปลี่ยนนิสัยอันนี้เลย แต่แล้วก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้น 1. ไม่มีเงินให้ค่าเล่าเรียน และพบกระเป๋าบรจุเงิน 500 บาท ในกระเป๋ามีบัตร นักศึกษา ซึ่งมีชื่อเจ้าของ				

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
อยู่ด้วย สู้ทัศนังจึงนำไปคืนให้ เราของ		X		
2. ไม่มีเวลาทำรายงาน เพื่อนสนิทเอารายงานมาให้ ลอก และถ้าไม่มีงานส่งอาจ สอบตก สู้ทัศนังจึงลอก รายงานนั้น			X	

ข้อควรระวัง นักศึกษาต้องตอบให้ครบหมดทุกข้อ ไม่เช่นนั้นแบบสอบถามฉบับที่ท่านทำ
จะใช้ไม่ได้เลย

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
สุทัศน์เป็นนักเรียนที่ซื่อสัตย์ และ ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนนิสัยอันดีนี้เลย แต่แล้วก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้น 1. - ในขณะที่สอบ อาจารย์ ไปอยู่ในชั้น เพื่อทุกคนหยิบ ตำราขึ้นมาดู สุทัศน์จึงหยิบ ตำราขึ้นมาดูด้วย				
เปรมตั้งใจว่าในการเรียนระดับ นี้จะไม่หนีเรียนเลย วันหนึ่งก่อน ถึงชั่วโมงเรียน มีเหตุการณ์เกิดขึ้น กับเปรม 2. - เพื่อนชวนไปดูภาพยนตร์ที่ แสดงโดยดารานักเต้นชื่อดัง จึง ตัดสินใจไปกับเพื่อน				
ลัดดาตั้งใจว่าจะสนับสนุนสินค้าไทย ไม่ยอมใช้สินค้าจากต่างประเทศ แต่ในระยะต่อมา ก็ประสบกับปัญหา คือ				

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3.- เพื่อน ๆ ต่างก็ใช้ของจาก ต่างประเทศ เพราะสวย มองดูมีรสนิยมสูง ลัทธิจึง เปลี่ยนใจใช้สินค้าจาก ต่างประเทศ				
ทศตั้งใจจะเก็บเงินไว้จำนวนหนึ่ง จากรายได้ที่ทางบ้านให้ทุก ๆ เดือน เพื่อซื้อตำราเรียนในเทอม ต่อไป แต่เมื่อรวบรวมเงินได้ จำนวนหนึ่ง				
4.- มีคนนำของที่ทศชอบมากเามา นานแล้วมาเสนอขายในราคา ถูก ทศจึงรีบซื้อไว้				
เมื่อตอนเช้า ขณะที่ชุกกำลังรอรถ ประจำทางจะไปเรียนหนังสือ ก็ ประสบเหตุการณ์ดังนี้				
5.- รถประจำทางขาดระยะ รอ จนไม่ทันชั่วโมงแรก แล้วนุช จึงตัดสินใจไม่ไปเรียนทั้งวัน				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เด่นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รัชชชนเล่นก็หามาก และได้เข้า เล่นที่บึงก็หาชนิดหนึ่งจนได้ซึ่งชนะเลิศ เขาตั้งใจไว้ว่าจะเข้าแข่งขันในวัน ชิงชนะเลิศให้ได้ และจะเล่นให้ เต็มฝีมือ แต่แล้วก็เกิดเหตุการณ์คือ 6. - เกิดผัดใจกับโค้ชก่อนวันแข่งขัน รัชชจึงตัดสินใจไม่เข้าแข่งขัน				
ประกาศตั้งใจจะสวดมนต์ และฝึก สมาธิตามคำแนะนำของผู้ปกครอง ก่อนเข้านอนทุกคืน แต่ต่อมาในระยะ หลัง ๆ มีเหตุการณ์เกิดขึ้น คือ 7. - ปีรายการโทรทัศน์รอบคำที่ น่าสนใจ ซึ่งประกาศชมมาก เธอจึงงดสวดมนต์และฝึก สมาธิ				
สมหมายตั้งใจจะดูหนังสือเตรียมสอบ ปลายเทอมอย่างเต็มที่ แต่เมื่อใกล้ วันสอบเข้ามา สมหมายก็ประสพกับ สถานการณ์				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. - ได้รับการแต่งตั้งงานจากเพื่อน และขอร้องให้ไปในงานพิธี ให้ได้ เขาจึงต้องไป				
ขณะตั้งใจไว้ว่าจะทำอุปกรณ์การ สอนให้ดีที่สุด และให้หนังสืออาจารย์ ในวันรุ่งขึ้น แต่เกิดป่วยท้องเกิน โดยกะทันหัน				
9. - ขณะควรคิดแปลงอุปกรณ์ที่ เพื่อนทำไว้ตั้งแต่เทอมก่อน ส่งเสียเลย				
ลักษณะเป็นผู้ที่ไปรอบพุดเห็นกับใคร พูดสิ่งใดแล้วจะต้องทำตามสิ่งนั้น เสมอ				
10. + ครั้งหนึ่งลักษณะเขียนบท สนทนาวิจารณ์อาจารย์ เมื่อ อาจารย์ถามว่าใครเขียน เธอก็ยอมรับ				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
สมภพตั้งใจไว้ว่าจะชักรีดเสื้อผ้าให้เสร็จในวันเสาร์ ส่วนวันอาทิตย์เป็นวันพักผ่อนโดยเฉพาะ แต่มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น 11. ทรายลงหน้าว่าวันเสาร์จะปีกิจกรรมพัฒนาวิทยาลัยที่ต้องไปรวมด้วย สมภพจึงชักรีดเสื้อผ้าให้เสร็จก่อนในวันศุกร์				
12. วันศุกร์รู้สึกเพลียจากการเรียนมาตลอดสัปดาห์ ไช้ชักรีดเสื้อผ้าในวันอาทิตย์คงจะทัน				1
13. ในวันอาทิตย์ญาติมาจากต่างจังหวัด อยู่ด้วยกันทั้งวัน จึงตัดสินใจว่า จะชักรีดเสื้อผ้าในวันต่อไปคงไม่เป็นไร				
ประธานทราบข่าวการสอบชิงทุนเพื่อไปศึกษาต่อในวิชาที่ตนสนใจและอยากเรียนอย่างปึงในวันสุดท้ายของการรับสมัครพอดี				

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. ประสานศักดิ์สินใจสมัคร ทั้ง ๆ ที่มีเพียงคนเดียว แต่คนสมัคร เป็นจำนวนมาก				
15. ประสานไม่สมัคร เพราะมี การสอบสวนภายในพื้นที่อื่น ในสมัคร หาได้เตรียมตัว ไม่ทัน				
16. หลักฐานที่เตรียมไปไม่ครบ แต่ถ้ารีบจัดการก็อาจเสร็จ และสมัครได้ทันเวลา ประสานจึงไม่สละสิทธิ์				
วนิดาเป็นผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติตนให้ถูก ระเบียบ กฎเกณฑ์อยู่เสมอ และ สัญญากับตนเองไว้ว่าจะไม่ยอม ละเมิดเป็นอันขาด และแล้ววันหนึ่ง วนิดาประสบเหตุการณ์คือ				
17. พบบุคคลที่กำลังต้องการพบ ในขณะรถติดไฟแดง วนิดา จึงรีบลงจากรถประจำทาง เพื่อจะไต่ไม้ต้องเดินย้อน กลับมาใกล้				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ว่าไฟทั้งใจจะรักษาความสะอาดของที่พักอาศัยและจัดอย่างมีระเบียบเรียบร้อย แต่เมื่อใกล้สอบเข้ามา 18. - ไร่ไฟคิดว่าควรจะเอาเวลาทำความสะอาดที่ที่พักอาศัยนั้น มาดูตำราจะดีกว่า				
เพื่อเข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ เขาตั้งใจไว้ว่าจะตื่นขึ้นดูตำรา ตอน 4.00 น. ของทุกเช้า ในระยะฤดูหนาวอากาศทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือหนาวเย็นมาก 19. - เขาเปลี่ยนใจตื่นขึ้นดูตำรา ตอน 6.00 น. แทน			-	
จารุวรรณตั้งใจจะให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย ที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาทุกครั้ง 20. * กิจกรรมของวิทยาลัยที่จะจัดครั้งต่อไปตรงกับวันงานประเพณีของหมู่บ้าน จารุวรรณ แก่เธอก็อยู่ร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยตามปกติ				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามชุดที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกกับนิคม
ใหญ่ตอบพิจารณาตนเองว่ามีลักษณะตรงตามข้อคำถามมากน้อยเพียงใด คำตอบที่ดีที่สุดคือ
คำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความคิด และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การตอบแบบสอบถาม

ในแต่ละข้อจะมีช่องให้เลือก 4 ช่อง โปรดอ่านคำถามแต่ละข้อ เมื่อเห็นควรว่า
จะตอบตรงข้อใดให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องนั้นตามลักษณะความเป็นจริงของท่าน

ตัวอย่างการตอบ

ข้อคำถาม	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. เงินที่ข้าพเจ้าได้รับจากผู้ปกครอง ข้าพเจ้าใช้จ่ายได้เพียงพอ			X	
2. ข้าพเจ้าช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านด้วย ความเต็มใจ		X		

ขอควรระวัง นักศึกษาต้องตอบให้ครบทุกข้อ ไม่งั้นนั้นแบบสอบถามฉบับที่ท่านทำจะ
ใช้ไม่ได้เลย

ข้อคำถาม	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1. + เมื่อมีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งใบ ครอบครัวที่สมาชิกทุกคนควรจะช่วยกัน ข้าพเจ้าจะช่วยทุกครั้ง _____				
2. + ในการเรียนข้าพเจ้าใช้ความสามารถ ของตนเอง _____				
3. + เมื่ออาจารย์ให้งานหรือการบ้าน ข้าพเจ้า ส่งทันกำหนดทุกครั้ง _____				
4. + เมื่อมีการประชุมหรือจัดกิจกรรมในชุมชน ที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอยู่ ข้าพเจ้าจะเข้ ร่วมด้วยทุกครั้ง _____				
5. - ข้าพเจ้าเห็นว่าการขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ เป็นสิ่งที่เลวร้าย _____				
6. + ข้าพเจ้าเรียนและเล่นเป็นเวลา _____				
7. + ในการสอบแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าดูหนังสือ และเตรียมสอบอย่างเต็มที่ _____				
8. - เมื่ออาจารย์ให้ทำงานเป็นกลุ่ม ถ้ามี โอกาส ข้าพเจ้าจะปล่อยให้เพื่อนำที่ ของผู้อื่น _____				

ข้อความถาม	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
9. — เมื่อมีการนัดหมายพบปะกัน ข้าพเจ้า มักช้ากว่าเวลานัด				
10. — เมื่อมีเหตุการณ์ยุ่งยากเกิดขึ้น ข้าพเจ้า จะหาทางหลีกเลี่ยงเสมอ				
11. + ข้าพเจ้าทำงานเป็นกลุ่มได้ดี ช่วยกัน ออกความคิดเห็นและช่วยเหลือกัน				
12. — ข้าพเจ้าคิดว่าการไปประชุมสายไม่เป็นไร ถ้าคนอื่นเขาก็ไปสายด้วยเหมือนกัน				
13. + เมื่อได้รับงานไปทำ ข้าพเจ้าจะทำให้ เสร็จไม่ว่าจะมีอะไรมาขัดขวาง				
14. — เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ข้าพเจ้าทำอะไร บางอย่างที่ยาก ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าควร มอบคืนให้อาจารย์เองงานนั้นกลับไปทำ เสียเอง				
15. — เมื่อถึงเวลาเลิกงานเมื่อใด ข้าพเจ้าควร ผลงานได้ตามใจ แม้ทำงานที่ทำอยู่นั้น ยังไม่เสร็จเรียบร้อย				
16. — ในคราวที่ไม่มีเวลาติดตามบทเรียน และ ไม่มีเวลาสมาคมกับเพื่อนฝูง ข้าพเจ้าคิดว่า การละทิ้งบทเรียนย่อมดีกว่าการละทิ้ง เพื่อนฝูง				

ข้อคำถาม	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
17. - ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรเข้าไปสอดแทรก ห้ามปราม เมื่อคนอื่นใช้วัสดุของวิทยาลัย โดยเปล่าประโยชน์ _____				-
18. - ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องช่วยงานต่าง ๆ ของวิทยาลัย เมื่อข้าพเจ้าไม่ได้รับมอบหมาย เป็นพิเศษจากอาจารย์ให้ทำสิ่งเหล่านั้น _____				
19. - ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ เมื่อบางตัวโม่งอาจารย์ ไม่มาหรือมีการงดการเรียน _____				
20. + ข้าพเจ้าหาบันทึกย่อของแต่ละวิชา เพื่อ ช่วยความจำ และสะดวกในการทบทวน _____				

ตอนที่ 4 แบบสอบถามชุดที่ 3

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นสถานการณ์โดยทั่วไปที่พบในชีวิตประจำวัน ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาตนเองว่ามีลักษณะนิสัย ความรู้ หรือแนวปฏิบัติเหมือนในข้อความมากน้อยเพียงใด คำตอบที่ดีที่สุด คือ คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การตอบแบบสอบถาม

ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ โปรดอ่านคำถามแต่ละข้อ เมื่อเห็นควรว่าจะตอบตรงข้อใดให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องนั้นเพียงคำตอบเดียว ตามลักษณะความเป็นจริงของท่าน

ตัวอย่างการตอบ

ข้อคำถาม	เคยปฏิบัติ เสมอ	เคยปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นานๆครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
ในสถานการณ์ต่อไปนี้ ท่านเคยปฏิบัติ มากน้อยเพียงใด				
1. เมื่อไปไหนกลับมา มักมีของมาฝาก พ่อแม่	X			
2. แบ่งปันเครื่องใช้ให้แก่เพื่อนสนิท			X	

ข้อควรระวัง นักศึกษาต้องตอบให้ครบทุกข้อ ไม่เช่นนั้นแบบสอบถามฉบับที่ท่านหาจะใช้
ไม่ได้เลย

ข้อคำถาม	เคยปฏิบัติ เสมอ	เคยปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นานๆครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
ในสถานการณ์ต่อไปนี้ ท่านเคยปฏิบัติ มากน้อยเพียงใด				
1. สนใจทุกข์สุขของอาจารย์				
2. เมื่อไปไหนกลับมามักมีของฝาก เพื่อนสนิท				
3. รับอาสาช่วยอาจารย์ถือของ เมื่อ อาจารย์มีของถือมาก				
4. สนใจทุกข์สุขของเพื่อนสนิท				
5. เมื่อไปไหนกลับมามักมีของมาฝาก พ่อแม่				
6. ให้ท่านแก่คนชรา				
7. สนใจทุกข์สุขของพ่อแม่				
8. เมื่อไปไหนกลับมามักมีของมาฝาก พี่น้อง				
9. ช่วยถือของบนรถเมล์ให้แก่บุคคลที่ถือ ของหนัก				
10. สนใจทุกข์สุขของพี่น้อง				
11. แบ่งปันเครื่องใช้ให้แก่เพื่อนสนิท				
12. จูงคนชราข้ามถนน				

ข้อคำถาม	เคยปฏิบัติ เสมอ	เคยปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นานๆครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
13. ให้ท่านแก่คนพิการ _____				
14. ช่วยจัดงานหรือช่วยงานอย่างอื่น เวลาที่เพื่อนไม่สบาย _____				
15. ช่วยติววิชาที่สำคัญให้เพื่อน เมื่อเวลา ใกล้สอบ _____				
16. ถ้าได้ทราบเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ ต่อเพื่อน มักนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง _____				
17. เมื่อเห็นบุคคลที่รู้จักต้องการความ ช่วยเหลือ มักช่วยด้วยความเต็มใจ _____				
18. ช่วยหาประโยชน์ให้แก่วิทยาลัย เช่น ช่วยงานห้องสมุด เป็นต้น _____				
19. อาสาสมัครหาพบประโยชน์ในวันสำคัญ ต่าง ๆ เช่น ข่ายดอกไม้ เป็นต้น _____				
20. ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่บุคคล อื่น _____				

ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Test for homogeneity of Variance) ของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกกับนิคชอบ และความเอื้อเฟื้อ ของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาเกินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัย		นักศึกษาเกินเรียน		F
	N = 520		N = 726		
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.7226	0.1142	2.5303	0.1253	1.10
ความมีวินัยในตนเอง	60.0596	29.9209	58.0882	23.1361	1.29*
ความรู้สึกกับนิคชอบ	63.5654	40.4368	59.8497	45.4141	1.12
ความเอื้อเฟื้อ	62.2635	45.4815	56.9725	54.8636	1.21*

* $P < .05$

ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Test for homogeneity of Variance) ของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกกับนิคชอบ และความเอื้อเฟื้อของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย กับ นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย

คุณลักษณะ	นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย N = 210		นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย N = 310		F
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.6392	0.1232	2.7791	0.1011	1.22
ความมีวินัยในตนเอง	57.7667	33.4084	61.6129	21.6783	1.54 *
ความรู้สึกกับนิคชอบ	61.2333	49.9293	65.1452	27.9417	1.79 *
ความเอื้อเฟื้อ	58.8952	49.8012	64.5452	29.7679	1.67 *

* $P < .05$

ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Test for homogeneity of Variance) ของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกประทับใจ และความเอื้อเฟื้อ ของนักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาหญิงเกินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาหญิงประจำหอพักวิทยาลัย N = 310		นักศึกษาหญิงเกินเรียน N = 360		F
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.7791	0.1011	2.5686	0.1176	1.16
ความมีวินัยในตนเอง	61.6129	21.6783	59.9500	21.1324	1.03
ความรู้สึกประทับใจ	65.1452	27.9417	63.0000	35.8321	1.28 *
ความเอื้อเฟื้อ	64.5452	29.7679	62.6444	43.0336	1.45 *

* $P < .05$

ผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Test for homogeneity of Variance) ของคะแนนคุณลักษณะ 4 ด้านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความรู้สึกประทับใจ และ ความเชื่อใจ ของนักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย กับนักศึกษาชายเคินเรียน

คุณลักษณะ	นักศึกษาชายประจำหอพักวิทยาลัย N = 210		นักศึกษาชายเคินเรียน N = 366		F
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.6392	0.1232	2.4926	0.1303	1.06
ความมีวินัยในตนเอง	57.7667	33.4084	56.2568	18.3955	1.82 *
ความรู้สึกประทับใจ	61.2333	49.9283	56.7425	35.4858	1.41 *
ความเชื่อใจ	58.8952	49.8012	55.3607	40.2717	1.24

* P .05

ประวัติของผู้วิจัย

เกิด	9 สิงหาคม 2495
ภูมิลำเนาเดิม	129/25 หมู่ 5 ต.บางกรวย อ.บางกรวย จ.นนทบุรี
ภูมิลำเนาปัจจุบัน	3/22 ถ.ศรีสุข ต.หมากแข้ง อ.เมือง จ.อุดรธานี
การศึกษา	2507 ประถมศึกษา โรงเรียนกลาโหมอุทิศ อ.เมือง จ.นนทบุรี
	2510 มัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีนนทบุรี อ.เมือง จ.นนทบุรี
	2512 ป.กศ. วิทยาลัยครูนครราชสีมา อ.เมือง จ.นครราชสีมา
	2514 ป.กศ.สูง วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
	2517 กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
	2527 กศ.ม. (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
การทำงาน	2518 อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูอุดรธานี จ.อุดรธานี
ประสบการณ์การทำงานฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี	2518 - 2524
	2518 อาจารย์ประจำหอพักนักศึกษาหญิง
	2519 อาจารย์ประจำแผนกแนะแนว
	2522 อาจารย์แผนกประชาสัมพันธ์ฝ่ายกิจการนักศึกษา
	2524 อาจารย์แผนกหอพักนักศึกษา
สภาพสมรส	2519 ทำการสมรสกับ นายภมร ชันชัตต์